

Αριστοφάνους

Σφήκες

(ed. F.W. Hall and W.M. Geldart, Oxford 1907)

Σωσίας

Οὗτος τί πάσχεις ὦ κακόδαιμον Ξανθία;

Ξανθία

φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.

Σωσίας

κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προὔφείλεις μέγα.

ἄρ' οἴσθ' ἄ γ' οἷον κνώδαλον φυλάττομεν;

Ξανθία

οἶδ', ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρῖσαι.

5

Σωσίας

σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ καὶ τοῦ γ' ἐμοῦ

κατὰ τοῖν κόραιν ὕπνου τι καταχεῖται γλυκύ.

Ξανθία

ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς ἐτεὸν ἢ κορυβαντιᾶς;

Σωσίας

οὐκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου.

Ξανθία

τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σαβάζιον.

10

κάμοι γὰρ ἀρτίως ἐπεστρατεύσατο

Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτὴς ὕπνος·

καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως.

Σωσίας

κἄγω γ' ἀληθῶς οἷον οὐδεπώποτε.

ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος.

15

Ξανθία

ἐδόκουν αἰετὸν

καταπτόμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ

ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυσιν ἀσπίδα

φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς ἐς τὸν οὐρανόν,

κἄπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.

Σωσίας

οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κλεώνυμος.

20

Ξανθία

πῶς δῆ;

Σωσίας

προσερεῖ τις τοῖσι συμπόταις, λέγων

“τί ταῦτ' ἐν γῇ τ' ἀπέβαλεν κἂν οὐρανῷ

κἂν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα;”

Ξανθία

οἴμοι τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται

ιδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον;

25

Σωσίας

μὴ φροντίσης.

οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν οὐ μὰ τοὺς θεούς.

Ξανθία

δεινὸν γέ ποῦστ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὄπλα.

ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον.

Σωσίας

ἀλλ' ἐστὶν μέγα.

περὶ τῆς πόλεως γὰρ ἐστὶ τοῦ σκάφους ὅλου.

Ξανθίας

λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος.

30

Σωσίας

ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ πυκνῇ

ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,

βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια·

κάπνιτα τούτοις τοῖς προβάτοισι μούδoκει

δημηγορεῖν φάλαίνα πανδοκεύτρια,

ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπρησμένης ὕος.

35

Ξανθίας

αἰβοῖ.

Σωσίας

τί ἐστι;

Ξανθίας

παῦε παῦε, μὴ λέγε·

ὄζει κάκιστον τοῦνύπνιον βύρσης σαπρᾶς.

Σωσίας

εἴθ' ἢ μιαρὰ φάλαιν' ἔχουσα τρυτάνην

ἴσθη βόειον δημόν.

40

Ξανθίας

οἴμοι δείλαιος·

τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διιστάναι.

Σωσίας

ἐδόκει δέ μοι Θέωρος αὐτῆς πλησίον

χαμαὶ καθῆσθαι τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.

εἴτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με τραυλίσας,

“ὄλᾱς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει”.

45

Ξανθίας

ὀρθῶς γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.

Σωσίας

οὐκ οὖν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ

γιγνόμενος;

Ξανθίας

ἤκιστ', ἀλλ' ἄριστον.

Σωσίας

πῶς;

Ξανθίας

ὅπως;

ἄνθρωπος ὦν εἴτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ·

οὐκ οὖν ἐναργὲς τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι

ἀρθεῖς ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακας οἰχήσεται;

50

Σωσίας

εἴτ' οὐκ ἐγὼ δοὺς δύ' ὀβολῶ μισθώσομαι

οὕτως ὑποκρινόμενον σοφῶς ὀνειράτα;

Ξανθίας

φέρε νυν κατεῖπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,

ὀλίγ' ἄτθ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδί,

55

μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα,
 μηδ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον.
 ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος
 δούλω διαρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις,
 οὔθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατῶμενος, 60
 οὔδ' αὖθις ἀνασελγαινόμενος Εὐριπίδης·
 οὔδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
 αὖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.
 ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον,
 ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον, 65
 κωμωδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.
 ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσὶ
 ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τέγου.
 οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῶν,
 ἔνδον καθεύξας, ἵνα θύραζε μὴ ἔξη. 70
 νόσον γὰρ ὁ πατήρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
 ἦν οὐδ' ἂν εἷς γνοίῃ ποτ' οὐδ' ἂν ξυμβάλοι
 εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάζετε.
 Ἀμυνίας μὲν ὁ Προνάπους φήσ' οὔτοσὶ
 εἶναι φιλόκυβον αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲν λέγει. 75
Σωσίας
 μὰ Δί', ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.
Ξανθίας
 οὐκ, ἀλλὰ "φιλο" μὲν ἔστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
 ὁδὶ δέ φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον
 εἶναι φιλοπότην αὐτόν.
Σωσίας
 οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
 αὕτη γε χρηστῶν ἔστιν ἀνδρῶν ἡ νόσος. 80
Ξανθίας
 Νικόστρατος δ' αὖ φησιν ὁ Σκαμβωνίδης
 εἶναι φιλοθύτην αὐτόν ἢ φιλόξενον.
Σωσίας
 μὰ τὸν κύν' ὦ Νικόστρατ' οὐ φιλόξενος,
 ἐπεὶ καταπύγων ἔστιν ὃ γε Φιλόξενος.
Ξανθίας
 ἄλλως φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἐξευρήσετε. 85
 εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγᾶτε νῦν.
 φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότη.
 φιληλιαστής ἔστιν ὥς οὐδεὶς ἀνὴρ,
 ἐρᾷ τε τούτου, τοῦ δικάζειν, καὶ στένει
 ἦν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου. 90
 ὕπνου δ' ὄρᾳ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.
 ἦν δ' οὖν καταμύση καὶν ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ
 ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.
 ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφόν γ' ἔχειν εἰωθέναι
 τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται, 95
 ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεῖς νομηνία.
 καὶ νῆ Δί' ἦν ἴδη γέ που γεγραμμένον
 υἱὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλόν,
 ἰὼν παρέγραψε πλησίον "κημὸς καλός".

τὸν ἀλεκτρούνα δ', ὃς ἦδ' ἀφ' ἐσπέρας, ἔφη 100
 ὅψ' ἐξεγείρειν αὐτὸν ἀναπεπτισμένον,
 παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.
 εὐθύς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας,
 κάπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν προκαθεύδει πρῶ πάνυ,
 ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι. 105
 ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακρὰν
 ὥσπερ μέλιττ' ἢ βομβυλῖος εἰσέρχεται
 ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ἀναπεπλασμένος.
 ψήφων δὲ δείσας μὴ δεηθεῖη ποτέ,
 ἴν' ἔχοι δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει. 110
 τοιαῦτ' ἀλύει νουθετούμενος δ' αἰεὶ
 μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν
 μοχλοῖσιν ἐνδήσαντες, ὥς ἂν μὴ ᾔξη.
 ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
 καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος 115
 ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον
 μηδ' ἐξιέναι θύραζ', ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο.
 εἴτ' αὐτὸν ἀπέλου κακάθαιρ', ὁ δ' οὐ μάλα.
 μετὰ τοῦτ' ἐκορυβάντιζ', ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
 ᾄξας ἐδίκαζεν ἐς τὸ καινὸν ἐμπεσών. 120
 ὅτε δῆτα ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
 διέπλευσεν εἰς Αἰγίναν, εἴτα ξυλλαβὼν
 νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ,
 ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι.
 ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρίεμεν, 125
 ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διὰ τε τῶν ὑδρορροῶν
 καὶ τῶν ὀπῶν· ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα
 ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι κάπακτώσαμεν,
 ὁ δ' ὥσπερ εἰ κολοῖος αὐτῷ παττάλους
 ἐνέκρουεν ἐς τὸν τοῖχον, εἴτ' ἐξήλλετο. 130
 ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλήν ἅπασαν δικτύοις
 καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.
 ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι Φιλοκλέων
 ναὶ μὰ Δία, τῷ δ' υἱεῖ γε τωδὶ Βδελυκλέων,
 ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τίνας. 135

Βδελυκλέων

ὦ Ξανθία καὶ Σωσία, καθεύδετε;

Ξανθίας

οἶμοι.

Σωσίας

τί ἔστι;

Ξανθίας

Βδελυκλέων ἀνίσταται.

Βδελυκλέων

οὐ περιδραμεῖται σφῶν ταχέως δεῦρ' ἄτερος;

ὁ γὰρ πατήρ ἐς τὸν ἵπνὸν εἰσελήλυθε

καὶ μυσπολεῖ τι καταδεδυκώς. ἀλλ' ἄθρει

κατὰ τῆς πυέλου τὸ τρῆμ' ὅπως μὴ ᾔκδύσεται·

σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο.

Σωσίας

140

ταῦτ' ὦ δέσποτα.

Βδελυκλέων

ἄναξ Πόσειδον τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ;
οὗτος τίς εἶ σύ;

Φιλοκλέων

καπνὸς ἔγωγ' ἐξέρχομαι.

Βδελυκλέων

καπνός; φέρ' ἴδω ξύλου τίνος σύ.

145

Φιλοκλέων

συκίνου.

Βδελυκλέων

νῆ τὸν Δί' ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.

ἀτὰρ οὐκέτ' ἐρρήσεις γε, ποῦ 'σθ' ἡ τηλία;

δύου πάλιν· φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.

ἐνταῦθά νυν ζητεῖ τιν' ἄλλην μηχανήν.

ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἵμι' ὥς ἕτερός γ' οὐδεις ἀνήρ,

150

ὅστις πατρὸς νυνὶ Καπνίου κεκλήσομαι.

Σωσίας

<ὄδε> τὴν θύραν ὠθεῖ·

Βδελυκλέων

πιέξέ νυν σφόδρα,

εὖ κἀνδρικῶς· κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι.

καὶ τῆς κατακληῆδος ἐπιμελοῦ, καὶ τοῦ μοχλοῦ

φύλατθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται.

155

Φιλοκλέων

τί δράσετ'; οὐκ ἐκφρήσετ' ὦ μιαιώτατοι

δικάσοντά μ', ἀλλ' ἐκφεύξεται Δρακοντίδης;

Βδελυκλέων

σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις;

Φιλοκλέων

ὁ γὰρ θεὸς

μαντευομένῳ μούχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτέ,

ὅταν τις ἐκφύγῃ μ' ἀποσκληῖναι τότε.

160

Βδελυκλέων

Ἄπολλον ἀποτρόπαιε τοῦ μαντεύματος.

Φιλοκλέων

ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ἔκφρες με, μὴ διαρραγῶ.

Βδελυκλέων

μὰ τὸν Ποσειδῶ Φιλοκλέων οὐδέποτε γε.

Φιλοκλέων

διατρώξομαι τοίνυν ὁδᾶξ τὸ δίκτυον.

Βδελυκλέων

ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὁδόντας.

165

Φιλοκλέων

οἴμοι δείλαιος·

τῶς ἂν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε μοι ξίφος

ὅπως τάχιστ', ἢ πινάκιον τιμητικόν.

Βδελυκλέων

ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασεῖει κακόν.

Φιλοκλέων

μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι

τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κανθηλίοις· 170
νουμηνία γάρ ἐστιν.

Βδελυκλέων

οὐκ οὖν κἄν ἐγὼ
αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν;

Φιλοκλέων

οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.

Βδελυκλέων

μὰ Δῖ' ἄλλ' ἄμεινον.

Φιλοκλέων

ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.

Σωσίας

οἶαν πρόφασιν καθήκεν, ὡς εἰρωνικῶς,
ἵν' αὐτὸν ἐκπέμψειας. 175

Βδελυκλέων

ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν

ταύτη γ'· ἐγὼ γὰρ ἡσθόμην τεχνωμένου.

ἀλλ' εἰσιὼν μοι τὸν ὄνον ἔξάγειν δοκῶ
ὅπως ἂν ὁ γέρων μῆδὲ παρακύψῃ πάλιν.
κάνθων τί κλάεις; ὅτι πεπράσει τήμερον;
βάδιζε θᾶπτον. τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις 180
Ὀδυσσέα τιν'·

Σωσίας

ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φέρει

κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδεδυκότα.

Βδελυκλέων

ποῖον; φέρ' ἴδωμαι τουτονί. τουτὶ τί ἦν;

τίς εἴ ποτ' ὦνθρωπ' ἐτέον;

Φιλοκλέων

Οὔτις νῆ Δία.

Βδελυκλέων

Οὔτις σύ; ποδαπός; 185

Φιλοκλέων

Ἰθακος Ἀποδρασιππίδου.

Βδελυκλέων

Οὔτις μὰ τὸν Δῖ' οὔτι χαιρήσων γε σύ.

ὑφελκε θᾶπτον αὐτόν. ὦ μιαρώτατος

ἵν' ὑποδέδυκεν ὥστ' ἔμοιγ' ἰνδάλλεται
ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίῳ.

Φιλοκλέων

εἰ μὴ μ' ἑάσεθ' ἥσυχον, μαχούμεθα. 190

Βδελυκλέων

περὶ τοῦ μαχεῖ νῶν δῆτα;

Φιλοκλέων

περὶ ὄνου σκιᾶς.

Βδελυκλέων

πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης καὶ παράβολος.

Φιλοκλέων

ἐγὼ πονηρός; οὐ μὰ Δῖ' ἄλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
νῦν μ' ὄντ' ἄριστον· ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγῃς
ὑπογᾶστριον γέροντος ἡλιαστικοῦ. 195

Βδελυκλέων

ᾧθει τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν ἐς τὴν οἰκίαν.

Φιλοκλέων

ᾧ ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων ἀμύνετε.

Βδελυκλέων

ἐνδον κέκραχθι τῆς θύρας κεκλημένης.

ᾧθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
καὶ τὴν βάλανον ἐμβαλλε πάλιν ἐς τὸν μοχλόν,
καὶ τῇ δοκῷ προσθεῖς τὸν ὄλμον τὸν μέγαν
ἀνύσας τι προσκύλισον.

200

Σωσίας

οἴμοι δείλαιος·

πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βωλίον;

Βδελυκλέων

ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοί ποθεν.

Σωσίας

μῦς; οὐ μὰ Δῖ ἄλλ' ὑποδυόμενός τις οὔτοσιν
ὑπὸ τῶν κεραμίδων ἡλιαστής ὀροφίας.

205

Βδελυκλέων

οἴμοι κακοδαίμων, στρουῖθος ἀνὴρ γίγνεται·
ἐκπτήσεται. ποῦ ποῦ 'στί μοι τὸ δίκτυον;
σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ. νῆ Δῖ ἤ μοι κρεῖττον ἦν
τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.

210

Σωσίας

ἄγε νυν, ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν,
κοῦκ ἔσθ' ὅπως διαδὺς ἂν ἡμᾶς ἔτι λάθοι,
τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην;

Βδελυκλέων

ἀλλ' ᾧ πόνηρ' ἤξουσιν ὀλίγον ὕστερον
οἱ ξυνδικασταὶ παρακαλοῦντες τουτονὶ
τὸν πατέρα.

215

Σωσίας

τίλέγεις; ἀλλὰ νῦν γ' ὀρθρος βαθύς.

Βδελυκλέων

νῆ τὸν Δῖ, ὁψὲ γοῦν ἀνεστήκασιν νῦν.
ὥς ἀπὸ μέσων νυκτῶν γε παρακαλοῦσ' αἰεὶ,
λύχνους ἔχοντες καὶ μινυρίζοντες μέλη
ἀρχαῖα μελισιδωνοφρυνιχήρατα,
οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον.

220

Σωσίας

οὐκοῦν, ἦν δέη,

ἤδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.

Βδελυκλέων

ἀλλ' ᾧ πόνηρε τὸ γένος ἦν τις ὀργίσῃ
τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ.
ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος
ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες
πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.

225

Σωσίας

μὴ φροντίσης· ἐὰν ἐγὼ λίθους ἔχω,
πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδῶ.

Χορός

χώρει πρόβαιν' ἐρρωμένως. ὦ Κωμία βραδύνεις. 230
μὰ τὸν Δῖ οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ' ἱμάς κύνειος·
νυνὶ δὲ κρείττων ἐστί σου Χαρινάδης βαδίζειν.

ὦ Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,
Εὐεργίδης ἄρ' ἐστί που ἵναυθ' ἡ Χάβης ὁ Φλυεύς;
πάρεσθ' ὃ δὴ λοιπὸν γ' ἔτ' ἐστίν, ἀππαπαῖ παπαιάξ, 235

ἥβης ἐκείνης ἡνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν
φρουροῦντ' ἐγὼ τε καὶ σύ· κᾶτα περιπατοῦντε νύκτωρ
τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὄλμον,
κᾶθ' ἠψομεν τοῦ κορκόρου κατασχίσαντες αὐτόν.

ἀλλ' ἐγκονῶμεν ὦνδρες, ὥς ἔσται Λάχητι νυνί· 240
σίμβλον δὲ φασὶ χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.

χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμῶν ἡμῖν ἐφείτ' ἐν ὥρᾳ
ἦκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηρὰν
ἐπ' αὐτόν, ὥς κολωμένους ὦν ἠδίκησεν. ἀλλὰ
σπεύδωμεν ὦνδρες ἡλικες πρὶν ἡμέραν γενέσθαι. 245
χωρῶμεν ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ διασκοπῶμεν,
μὴ που λίθος τις ἐμποδὼν ἡμᾶς κακὸν τι δράσῃ.

Παῖς

τὸν πηλὸν ὦ πάτερ πάτερ τουτονὶ φύλαξαι.

Χορός

κάρφος χαμαῖθεν νυν λαβὼν τὸν λύχνον πρόμυξον.

Παῖς

οὐκ, ἀλλὰ τωδὶ μοι δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν. 250

Χορός

τί δὴ μαθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς,
καὶ ταῦτα τοῦλαίου σπανίζοντος ὦνόητε;
οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ τίμιον πρίσθαι.

Παῖς

εἰ νῆ Δί' αὐθις κονδύλοις νουθετήσεθ' ἡμᾶς,
ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί· 255
κᾶπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτουὶ στερηθεῖς
τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων.

Χορός

ἦ μὴν ἐγὼ σοῦ χᾶτέρους μείζονας κολάζω.
ἀλλ' οὐτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι·
κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον 260
ὔδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.

ἔπεισι γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὐτοὶ μύκητες·
φιλεῖ δ' ὅταν τοῦτ' ἦ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.
δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἄττα μὴ ὅτι πρῶτα
ὔδωρ γενέσθαι κάπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς. 265

τί χρῆμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστῆς
πέπονθεν, ὥς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλήθος;
οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
ἠγεῖτ' ἂν ἄδων Φρυνίχου· καὶ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ
φιλωδός. ἀλλὰ μοι δοκεῖ σπάντας ἐνθάδ' ὦνδρες 270
ἄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἦν τί πως ἀκούσας
τοῦμοῦ μέλους ὑφ' ἡδονῆς ἐρπύση θύραζε.

Χορός

τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνεται ἄρ' ἡμῖν ὁ γέρων οὐδ' ὑπακούει;	
μῶν ἀπολώλεκε τὰς	275
ἐμβάδας, ἣ προσέκοψ' ἐν	275β
τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν που,	
εἴτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ	276β
τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;	
καὶ τάχ' ἂν βουβωνιώη.	
ἦ μὴν πολὺ δριμύτατός γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν,	277β
καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπείθετ',	
ἀλλ' ὅπότε ἄντιβολοίη	
τις, κάτω κύπτων ἂν οὔτῳ	279β
“λίθον ἔψεις”, ἔλεγεν.	280
τάχα δ' ἂν διὰ τὸν χθιζινὸν ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς διεδύετ'	
ἐξαπατῶν καὶ λέγων	
ὡς φιλαθήναιος ἦν καὶ	
τὰν Σάμῳ πρῶτος κατεῖποι,	
διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεῖς	
εἴτ' ἴσως κεῖται πυρέττων.	
ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνὴρ.	285
ἀλλ' ὦγάθ' ἀνίστασο μὴδ' οὔτῳ σεαυτὸν	
ἔσθιε μὴδ' ἀγανάκτει.	
καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἦκει	
τῶν προδόντων τὰπὶ Θράκης·	
ὃν ὅπως ἐγχυτρίεις.	
ὑπαγ' ὦ παῖ ὑπαγε.	290
Παῖς	
ἐθελήσεις τί μοι οὖν ὦ	
πάτερ, ἦν σοῦ τι δεηθῶ;	
Χορός	
πάνυ γ' ὦ παιδίον. ἀλλ' εἰπέ,	
τί βούλει με πρίασθαι	
καλόν; οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀστραγάλους	295
δήπουθεν ὦ παῖ.	
Παῖς	
μὰ Δῖ ἄλλ' ἰσχάδας ὦ παππία·	
ἦδιον γάρ.	
Χορός	
οὐκ ἂν	
μὰ Δῖ, εἰ κρέμαισθέ γ' ὑμεῖς.	
Παῖς	
μὰ Δῖ οὐ τάρῃ προπέμψω σε τὸ λοιπόν.	
Χορός	
ἀπὸ γὰρ τοῦδέ με τοῦ μισθαρίου	300
τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλφιστα δεῖ καὶ ξύλα κῶψον·	
<ἐ ξ.> σὺ δὲ σὺκά μ' αἰτεῖς.	
Παῖς	
ἄγε νυν ὦ πάτερ ἦν μὴ	
τὸ δικαστήριον ἄρχων	
καθίσῃ νῦν, πόθεν ὠνησόμεθ'	305
ἄριστον; ἔχεις ἐλπίδα	
χρηστήν τινα νῶν ἣ	

πόρον Ἑλλας ἱρὸν <εὐρεῖν>;

Χορός

ἀπαπαῖ φεῦ, <ἀπαπαῖ φεῦ>

μὰ Δῖ οὐκ ἔγωγε νῶν οἶδ'

ὁπόθεν γε δεῖπνον ἔσται.

310

Παῖς

τί με δῆτ' ὦ μελέα μητερ ἔτικτες;

Χορός

ἴν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχης.

Παῖς

ἀνόνητον ἄρ' ὦ θυλάκιόν σ' εἶχον ἄγαλμα.

ἔξ. πάρα νῶν στενάζειν.

315

Φιλοκλέων

φίλοι, τήκομαι μὲν

πάλαι διὰ τῆς ὀπῆς

ύμῶν ὑπακούων.

ἀλλὰ γὰρ οὐχ οἶός τ' εἴμ'

ἄδειν. τί ποιήσω;

τηροῦμαι δ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ

βούλομαί γε πάλαι μεθ' ὑμῶν

ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδίσκους

κακὸν τι ποιῆσαι.

ἀλλ' ὦ Ζεῦ <Ζεῦ> μέγα βροντήσας

ἢ με ποιήσον καπνὸν ἐξαίφνης

ἢ Προξενίδην ἢ τὸν Σέλλου

τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξυν.

τόλμησον ἄναξ χαρίσασθαί μοι,

πάθος οἰκτίρας· ἢ με κεραυνῶ

διατινθαλέῳ σπώδιον ταχέως,

κᾶπειτ' ἀνελὼν μ' ἀποφυσήσας

εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμὴν·

ἢ δῆτα λίθον με ποίησον ἐφ' οὗ

τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσι.

320

325

330

Χορός

τίς γὰρ ἔσθ' ὁ ταῦτά σ' εἰργων

κάποκλήων τῇ θύρᾳ; λέξον·

πρὸς εὐνους γὰρ φράσεις.

335

Φιλοκλέων

οὐμὸς υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τυγχάνει

οὔτοσὶ πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου.

Χορός

τοῦ δ' ἔφεξιν ὦ μάταιε ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;

<καὶ> τίνα πρόφασιν ἔχων;

Φιλοκλέων

οὐκ ἔᾱ μ' ὦνδρες δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν,

ἀλλὰ μ' εὐωχεῖν ἔτοιμός ἐστ'· ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.

340

Χορός

τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χανεῖν

ὁ Δημολογοκλέων <ὄδ',>

ὅτι λέγεις <σύ> τι περὶ τῶν νεῶν

ἀληθές. οὐ γὰρ ἄν ποθ'

342β

343

343β

οὗτος ἀνὴρ τοῦτ' ἐτόλμησεν	
λέγειν, εἰ	344β
μὴ ξυνωμότης τις ἦν.	345
ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν,	346
ἥτις σε λάθρα τάνδρὸς τουδὶ καταβῆναι δεῦρο ποιήσει.	
Φιλοκλέων	
τίς ἂν οὖν εἶη; ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὥς πᾶν <ἂν> ἔγωγε ποιοίην·	
οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.	
Χορός	
ἔστιν ὁπῇ δῆθ' ἦντιν' ἂν ἔνδοθεν οἶός τ' εἶης διορύξαι,	350
εἴτ' ἐκδύναι ῥάκεσιν κρυφθεὶς ὥσπερ πολύμητις Ὀδυσσεύς;	
Φιλοκλέων	
πάντα πέφαρκται κοῦκ ἔστιν ὁπῆς οὐδ' εἰ σέρφω διαδύναι.	
ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὁπίαν δ' οὐκ ἔστι γενέσθαι.	
Χορός	
μέμνησαι δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾷς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβελίσκους	354
ἴεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος ἑάλω.	
Φιλοκλέων	
οἶδ'· ἀλλὰ τί τοῦτ' ; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐκείνῳ προσόμοιον.	
ἦβων γὰρ κάδυνάμην κλέπτειν, ἴσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ,	
κοῦδεῖς μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἐξῆν μοι	
φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὅπλοις	360
ἄνδρες ὀπλῖται διαταξάμενοι	
κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται,	
τῷ δὲ δὴ αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις	
ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν	
τηροῦσιν ἔχοντ' ὀβελίσκους.	364
Χορός	
ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε	365
μηχανὴν ὅπως τάχισθ'· ἕως	
γάρ, ὦ μελίττιον.	
Φιλοκλέων	
διατραγεῖν τοίνυν κράτιστόν ἐστί μοι τὸ δίκτυον.	
ἢ δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην ἔχει τοῦ δικτύου.	
Χορός	
ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἐστ' ἄνοντος ἐς σωτηρίαν.	
ἀλλ' ἔπαγε τήν γνάθον.	370
Φιλοκλέων	
διατέτρωκται τοῦτό γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς,	
ἀλλὰ τηρώμεσθ' ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.	
Χορός	
μηδὲν ὦ τᾶν δέδιθι, μηδέν·	
ὥς ἐγὼ τοῦτόν γ', ἔαν γούξη	
τι, ποιήσω δακεῖν τήν	
καρδίαν καὶ τὸν περὶ ψυχῆς	375
δρόμον δραμεῖν, ἴν' εἰδῇ	
μὴ πατεῖν τὰ	
τοῖν θεοῖν ψηφίσματα.	
ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλῶδιον εἶτα καθίμα	379
δήσας σαυτὸν καὶ τήν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθους.	
Φιλοκλέων	

ἄγε νυν, ἣν αἰσθομένω τούτῳ ζητητόν μ' ἐσκαλαμᾶσθαι
κᾶνασπαστὸν ποιεῖν εἴσω, τί ποιήσετε; φράζετε νυνί.

Χορός

ἀμυνούμέν σοι τὸν πρηνώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες
ὥστ' οὐ δυνατόν σ' εἶργειν ἔσται τοιαῦτα ποιήσομεν ἡμεῖς.

Φιλοκλέων

δράσω τοίνυν ὑμῖν πίσυνος, καὶ -- μανθάνετ' ; -- ἦν τι πάθω ἔγω,
ἀνελόντες καὶ κατακλαύσαντες θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις.

385

Χορός

οὐδὲν πείσει μηδὲν δείσης. ἀλλ' ὦ βέλτιστε καθίει
σαντὸν θαρρῶν κᾶπευξάμενος τοῖσι πατράοισι θεοῖσιν.

Φιλοκλέων

ὦ Λύκε δέσποτα, γείτων ἥρως· σὺ γὰρ οἷσπερ ἐγὼ κεχάρησαι,
τοῖς δακρύοισιν τῶν φευγόντων ἀεὶ καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς·
ᾤκησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ' ἵνα ταῦτ' ἀκροῶ,
κάβουλήθης μόνος ἡρώων παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι.
ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαντοῦ πλησιόχωρον·
κοῦ μή ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω μηδ' ἀποπάρδω.

389

Βδελυκλέων

οὗτος ἐγείρου.

395

Ξανθίας

τί τὸ πρᾶγμ' ;

Βδελυκλέων

ὥσπερ φωνή μέ τις ἐγκεκύκλωται.

Ξανθίας

μῶν ὁ γέρων πη διαδύεται <αὖ>;

Βδελυκλέων

μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ καθιμᾶ
αὐτὸν δήσας.

Ξανθίας

ὦ μιαρώτατε τί ποιεῖς; οὐ μὴ καταβήσει;

Βδελυκλέων

ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἐτέραν καὶ ταῖσιν φυλλάσι παῖε,
ἦν πως πρύμνην ἀνακρούσεται πληγεῖς ταῖς εἰρεσιώναις.

Φιλοκλέων

οὐ ξυλλήψεσθ' ὅποσοις δίκαι τῆτες μέλλουσιν ἔσσεσθαι,
ὦ Σμικυθίων καὶ Τεισιάδῃ καὶ Χρήμων καὶ Φερέδειπνε;
πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρὶν μ' εἴσω μᾶλλον ἄγεσθαι;

Χορός

εἰπέ μοι τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολήν,
ἦν περ, ἦνίκ' ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν;
νῦν ἐκεῖνο νῦν ἐκεῖνο
τοῦ ξύθυμον, ᾧ κολαζόμεσθα,
κέντρον "ἐντέτατ' ὀξύ".

404

ἀλλὰ θαῖμάτια βαλόντες ὥς τάχιστα, παιδία,
θεῖτε καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,
καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἥκειν
ὥς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν
ὄντα κἀπολούμενον, ὅτι
τόνδε λόγον ἐσφέρει,
μὴ δικάζειν δίκας.

410

Βδελυκλέων

ᾠγαθοὶ τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.

415

Χορός

νῆ Δί' ἐς τὸν οὐρανόν γ'.

Βδελυκλέων

ὥς τοῦδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.

Χορός

ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής;

ᾧ πόλις καὶ Θεώρου θεοισεχθρία,

κεῖ τις ἄλλος προέστηκεν ἡμῶν κόλαξ.

Ξανθίας

Ἡράκλεις καὶ κέντρο' ἔχουσιν. οὐχ ὀρᾶς ᾧ δέσποτα;

420

Βδελυκλέων

οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκη τὸν Γοργίου.

Χορός

καὶ σέ γ' αὐτοῖς ἐξολοῦμεν· ἀλλὰ πᾶς ἐπίστρεφε

δεῦρο κάξειρας τὸ κέντρον εἴτ' ἐπ' αὐτὸν ἴεσο,

ξυσταλεις εὐτακτος ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος,

ὥς ἂν εὖ εἰδῇ τὸ λοιπὸν σμῆνος οἶον ὥργισεν.

425

Ξανθίας

τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη νῆ Δί', εἰ μαχούμεθα·

ὥς ἔγωγ' αὐτῶν ὀρῶν δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.

Χορός

ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μὴ, φήμ' ἐγὼ

τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος.

Φιλοκλέων

εἶα νυν ᾧ ξυνδικασταὶ σφήκες ὀξυκάρδιοι,

430

οἱ μὲν ἐς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν ἐσπέτεσθ' ὥργισμένοι,

οἱ δὲ τῷ φθαλμῷ κύκλῳ κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους.

Βδελυκλέων

ᾧ Μίδα καὶ Φρυγῇ βοήθει δεῦρο καὶ Μασιντύα,

καὶ λάβεσθε τουτουὶ καὶ μὴ μεθῆσθε μηδενί·

εἰ δὲ μὴ, ἔν πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε.

435

ὥς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον.

Χορός

εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἔν τί σοι παγήσεται.

Φιλοκλέων

ᾧ Κέκροψ ἥρως ἄναξ τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη,

περιορᾶς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον,

οὐς ἐγὼ δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίνικα;

440

Χορός

εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρῳ κακά;

δηλαδή· καὶ νῦν γε τούτῳ τὸν παλαιὸν δεσπότην

πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι

διφθερῶν κάξωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἡμπόλα,

καὶ κυνᾶς· καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέλει,

445

ὥστε μὴ ῥιγῶν ἐκάστοτ'· ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι

οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.

Φιλοκλέων

οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνὶ μ' ᾧ κάκιστον θηρίον,

οὐδ' ἀναμνησθεὶς ὅθ' εὐρῶν τοὺς βότρους κλέπτοντά σε

προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν ἐξέδειξ' εὖ κἀνδρικοῶς,
ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι; σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
ἀλλ' ἄνεις με καὶ σὺ καὶ σύ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν.

Χορός

ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
οὐκέτ' ἐς μακρὰν ἴν' εἰδῆθ' οἷός ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
ὀξυθύμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα.

Βδελυκλέων

παῖε παῖ ὦ Ξανθία τοὺς σφήκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.

Ξανθίας

ἀλλὰ δρῶ τοῦτ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῷφε πολλῷ τῷ καπνῷ.

Σωσίας

οὐχὶ σοῦσθ'; οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξύλῳ.

Ξανθίας

καὶ σὺ προσθεῖς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελλαρτίου.
ἄρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσιν τῷ χρόνῳ.

Βδελυκλέων

ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥαδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες,
εἴπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρωκότες.

Χορός

ἄρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα
τοῖς πένησιν, ἢ τυραννὶς
“ὥς λάθρα γ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσά με”,

εἰ σὺ γ' ὦ πόνῳ πόνηρε καὶ κομηταμυνία
τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπειργεῖς ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις,
οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν
οὔτε λόγον εὐτράπελον,
αὐτὸς ἄρχων μόνος;

Βδελυκλέων

ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς
ἐς λόγους ἔλθοιμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς;

Χορός

σοὺς λόγους ὦ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐραστά,
καὶ ξυνῶν Βρασίδα καὶ φορῶν κράσπεδα
στεμμάτων τήν θ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων;

Βδελυκλέων

νῆ Δί' ἢ μοι κρεῖττον ἐκστήναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς
μᾶλλον ἢ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν ὅσημέραι.

Χορός

οὐδὲ μὴν οὐδ' ἐν σελίνῳ σοῦστίν οὐδ' ἐν πηγάνῳ·
τοῦτο γὰρ παρεμβалоῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν.
ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
ταῦτά ταῦτα σου καταντλή καὶ ξυνωμότας καλῇ.

Βδελυκλέων

ἄρ' ἂν ὦ πρὸς τῶν θεῶν ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μου;
ἢ δέδοκταί μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας;

Χορός

οὐδέποτε γ', οὐχ ἕως ἂν τί μου λοιπὸν ἦ,
ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ὥδ' ἐστάλης.

Βδελυκλέων

ὥς ἅπανθ' ὑμῖν τυραννὶς ἐστι καὶ ξυνωμόται,

ἦν τε μεῖζον ἦν τ' ἔλαττον πρᾶγμά τις κατηγορῇ, ἥς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοῦνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτῶν· νῦν δὲ πολλῶ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα, ὥστε καὶ δὴ τοῦνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται. ἦν μὲν ὠνήταί τις ὀρφῶς μεμβράδας δὲ μὴ ἴθελι, εὐθέως εἶρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας· 'οὗτος ὀψωνεῖν ἔοιχ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι.' ἦν δὲ γήτειον προσαιτῇ ταῖς ἀφύαις ἡδυσμά τι, ἢ λαχανόπωλις παραβλέψασά φησι θατέρω· "εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς· πότερον ἐπὶ τυραννίδι, ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἡδύσματα;" Ξανθίας κάμέ γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας, ὅτι κελητίσαι ἔκλευον, ὀξυθυμηθεῖσά μοι ἤρετ' εἰ τὴν Ἰππίου καθίσταμαι τυραννίδα. Βδελυκλέων ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἡδὲ, εἰ καὶ νῦν ἐγὼ τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν ὀρθροφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω ταῦτα δοᾶν ξυνωμότης ὦν καὶ φρονῶν τυραννικά. Φιλοκλέων νῆ Δί ἐν δίκη γ'· ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν οὐ με νῦν ἀποστερεῖς· οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγχέλεσιν, ἀλλ' ἡδῖον ἂν δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον. Βδελυκλέων νῆ Δί εἰθίσθης γὰρ ἥδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν· ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχη καὶ μάθης ἀγὼ λέγω, ἀναδιδάξειν οἶομαί σ' ὥς πάντα ταῦθ' ἀμαρτάνεις. Φιλοκλέων ἐξαμαρτάνω δικάζων; Βδελυκλέων καταγελῶμενος μὲν οὖν οὐκ ἐπαῖεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὐς σὺ μόνον οὐ προσκυνεῖς. ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. Φιλοκλέων παῦε δουλείαν λέγων, ὅστις ἄρχω τῶν ἀπάντων. Βδελυκλέων οὐ σύ γ', ἀλλ' ὑπηρετεῖς οἰόμενος ἄρχειν· ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς ὦ πάτερ, ἥτις ἡ τιμὴ ὅτι σοι καρπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα. Φιλοκλέων πάνυ γε, καὶ τούτοισί γ' ἐπιτρέψαι θέλω. Βδελυκλέων καὶ μὴν ἐγώ. ἄφετέ νυν ἅπαντες αὐτόν. Φιλοκλέων καὶ ξίφος γέ μοι δότε. ἦν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.	490 495 500 505 510 515 520
--	--

Βδελυκλέων

εἶπέ μοι, τί δ' ἦν, τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ ἔμμενης;

Φιλοκλέων

μηδέποτε πίοιμι ἄκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος.

525

Χορός

νῦν δὴ τὸν ἐκ θήμετέρου

γυμνασίου δεῖ τι λέγειν

καινόν, ὅπως φανήσῃ --

Βδελυκλέων

ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὥς τάχιστα.

ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὢν, ἦν ταῦτα παρακελεύῃ;

530

Χορός

μὴ κατὰ τὸν νεανίαν

τονδὶ λέγων. ὀρᾷς γὰρ ὥς

σοι μέγας ἐστὶν ἄγων

καὶ περὶ τῶν ἀπάντων,

εἴπερ, ὃ μὴ γένοιθ', οὗτός

<σ> ἐθέλει κρατῆσαι.

535

Βδελυκλέων

καὶ μὴν ὅσ' ἂν λέξῃ γ' ἀπλῶς μνημόσυνα γράψομαι ἔγω.

Φιλοκλέων

τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἦν ὁδὶ με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;

Χορός

οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος

540

χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῇ·

σκωπτόμενοι δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς

θαλλοφόροι καλούμεθ', ἀντωμοσιῶν

κελύφη.

545

ἀλλ' ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσῃν

546

τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε.

Φιλοκλέων

καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω

τῆς ἡμετέρας ὥς οὐδεμιᾷς ἡττων ἐστὶν βασιλείας.

τί γὰρ εὐδαιμον καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστὶ δικαστοῦ,

550

ἢ τρυφερώτερον ἢ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα γέροντος;

ὃν πρῶτα μὲν ἔρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυφάκτοις

ἄνδρες μέγαλοι καὶ τετραπήχεις· κάπειτ' εὐθύς προσιόντι

ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλὴν τῶν δημοσίων κεκλοφυῖαν·

ἱκετεύουσιν θ' ὑποκύπτοντες τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες·

555

οἰκτιρόν μ' ὦ πάτερ, αἰτοῦμαί σ', εἰ καὶ τὸς πώποθ' ὑφείλου

ἀρχὴν ἄρξας ἢ πὶ στρατιᾷς τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων·

ὃς ἔμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ἤδειν εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν ἀπόφυξιν.

Βδελυκλέων

τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβोलούντων ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι.

Φιλοκλέων

εἴτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὀργὴν ἀπομορχθεὶς

560

ἔνδον τούτων ὧν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πεποίηκα,

ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἰέντων εἰς ἀπόφυξιν.

φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐνταῦθα δικαστῇ;

οἱ μὲν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῶν καὶ προστιθέασιν

κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν, “ ἕως ἀνιῶν ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν”·

565

οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοιοι·
οἱ δὲ σκώπτουσ', ἴν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυμὸν καταθῶμαι.
κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθύς ἀνέλκει
τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς τῆς χειρὸς, ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι
τὰ δὲ συγκύψανθ' ἅμα βληχᾶται· κᾶπειθ' ὁ πατὴρ ὑπὲρ αὐτῶν 570
ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι·
“εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσας”·
εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι.
χῆμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν.
ἄρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου καταχρήνη; 575
Βδελυκλέων
δεύτερον αὖ σου τοῦτ'ι γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου καταχρήνην·
καὶ τὰγαθὰ μοι μέμνησ' ἄχεις φάσκων τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν.
Φιλοκλέων
παιδῶν τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα πάρεστι θεᾷσθαι.
κἂν Οἶαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἂν ἡμῖν
ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας. 580
κἂν ἀύλητῆς γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα
ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ἡῦλῃσ' ἀπιοῦσι.
κἂν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τῷ δῶ καταλείπων παῖδ' ἐπὶ κληρον,
κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ διαθήκῃ
καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούση, 585
ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπείσῃ.
καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν, τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί ἀρχή.
Βδελυκλέων
τοῦτ'ι γάρ τοι σεμνόν, τούτων ὧν εἴρηκας μακαρίζω·
τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων.
Φιλοκλέων
ἔτι δ' ἡ βουλὴ χῶ δῆμος ὅταν κρῖναι μέγα πρᾶγμ' ἀπορήσῃ 590
ἐψηφίσται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι·
εἴτ' Εὐαθλος χῶ μέγας οὗτος Κολακώννυμος ἀσπιδαποβλής
οὐχὶ προδῶσειν ἡμᾶς φασίν, περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖσθαι.
κἂν τῷ δήμῳ γνῶμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
εἴπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι πρῶτιστα μίαν δικάσαντας·
αὐτὸς δὲ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμᾶς οὐ περιτρώγει, 596
ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει.
σὺ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὅτιοῦν τούτων τὸν σαυτοῦ πώποτ' ἔδρασας.
ἀλλὰ Θέωρος, καί τοῦστιν ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων,
τὸν σφόγγον ἔχων ἐκ τῆς Λεκάνης τὰμβάδι' ἡμῶν περικωνεῖ. 600
σκέψαι μ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἷων ἀποκλήεις καὶ κατερύκεις,
ἦν δουλείαν οὔσαν ἔφασκες καὶ ὑπηρεσίαν ἀποδείξειν.
Βδελυκλέων
ἐμπλησο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ κἀναφανήσῃ
πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμενου.
Φιλοκλέων
ὁ δὲ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, οὗ 'γὼ' πελελήσμην, 605
ὅταν οἶκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κᾶπειθ' ἤκονθ' ἅμα πάντες
ἀσπάζωνται διὰ τὰργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
ἀπονίζῃ καὶ τὴν πόδ' ἀλείφῃ καὶ προσκύψασα φιλήσῃ
καὶ παππίζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ <τὸ> τριώβολον ἐκκαλαμᾶται,
καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν φυστὴν μᾶζαν προσενέγκῃ, 610

κάπειτα καθεζομένη παρ' ἔμοι προσαναγκάζῃ, ἴφαγε τουτί,
 ἔντραγε τουτί· τούτοισιν ἐγὼ γάννυμαι, κοῦ μή με δεήσῃ
 ἐς σὲ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὅπότ' ἄριστον παραθήσῃ
 καταρασάμενος καὶ τονθορύσας. ἀλλ' ἦν μή μοι ταχὺ μάξῃ,
 τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων ἀλεωρήν.
 κἂν οἶνόν μοι μὴ ἴγχις σὺν πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ' ἔσκεκόμισμαι 616
 οἶνου μεστόν, κἄτ' ἐγχείομαι κλίνας· οὗτος δὲ κεχηνώς
 βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στράτιον κατέπαρδεν.
 ἄρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἀρχῶ καὶ τοῦ Διὸς οὐδὲν ἐλάττω, 620

Φιλοκλέων

ὅστις ἀκούω ταῦθ' ἄπερ ὁ Ζεὺς;
 ἦν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
 πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων,
 “οἶον βροντᾶ τὸ δικαστήριον,
 ὦ Ζεῦ βασιλεῦ”. 625

κἂν ἀστράψῃ, ποππύζουσιν
 κἀγκεχόδασιν μ' οἱ πλουτοῦντες
 καὶ πάννυ σεμνοί.
 καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός·
 νῆ τὴν Δήμητρα δέδοικας, ἐγὼ δ'
 ἀπολοίμην εἴ σε δέδοικα. 630

Χορός

οὐπώποθ' οὕτω καθαρώς
 οὐδενὸς ἠκούσαμεν οὐδὲ
 ξυνετώς λέγοντος.

Φιλοκλέων

οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ὦεθ' οὕτω ῥαδίως τρυγήσειν.
 καλῶς γὰρ ἦδεν ὥς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστός εἰμι. 635

Χορός

ὥς δ' ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν
 κοῦδὲν παρήλθεν, ὥστ' ἔγωγ'
 ἠὲ ξανόμην ἀκούων,
 κἂν μακάρων δικάζειν
 αὐτὸς ἔδοξα νήσοις, 640
 ἠδόμενος λέγοντι.

Φιλοκλέων

ὥς οὗτος ἤδη σκορδινᾶται κἄστιν οὐκ ἐν αὐτοῦ.

Βδελυκλέων

ἦ μὴν ἐγὼ σε τήμερον σκύτῃ βλέπειν ποιήσω.

Χορός

δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
 εἰς ἀπόφυξιν παλάμας. 645
 τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶναι
 χαλεπὸν <νεανία>
 μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.
 πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι καὶ νεόκοπτον, 648
 ἦν μή τι λέγῃς, ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖξαι.

Βδελυκλέων

χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μείζονος ἢ ἴπῃ τρυγῶδοις 650
 ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν.
 ἀτὰρ ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη --

Φιλοκλέων

παῦσαι καὶ μὴ πατέριζε.

εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω ἔγω, τουτὶ ταχέως με διδάξεις,
οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξεις, κἂν χρηὴ σπλάγχνων μ' ἀπέχεσθαι.

Βδελυκλέων

ἀκρόασαί νυν ὦ παππίδιον χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον· 655

καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις ἀλλ' ἀπὸ χειρός,
τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων σνλλήβδην τὸν προσιόντα·
κἄξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστάς,
πρυτανεῖα μέταλλ' ἀγορὰς λιμένας μεσθούς καὶ δημιόπρρατα.

τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται ἡμῖν. 660

ἀπὸ τούτου νυν κατάθες μισθὸν τοῖσι δικασταῖς ἐνιαυτοῦ
ἕξ χιλιάσιν, κοῦπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθεν,
γίγνεται ἡμῖν ἑκατὸν δῆπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.

Φιλοκλέων

οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνεθ' ὁ μισθός.

Βδελυκλέων

μὰ Δί' οὐ μέντοι. 665

Φιλοκλέων

καὶ ποῖ τρέπεται δὴ ἵπειτα τὰ χρήματα τᾶλλα;

Βδελυκλέων

ἐς τούτους τοὺς “οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτόν,
ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους ἀεὶ”. σὺ γὰρ ὦ πάτερ αὐτοὺς
ἄρχειν αἰρεῖ σαυτοῦ τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθεῖς.

κἄθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
ἀπὸ τῶν πόλεων ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὶ κἀναφοβοῦντες, 670

“δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω”.

σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ἀργελόφους περιτρύγων.

οἱ δὲ ξύμμαχοι ὥς ἡσθηνται τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον

ἐκ κηθαρίον λαγαριζόμενον καὶ τραγαλιζόντα τὸ μηδέν,

σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψῆφον, τούτοισι δὲ δωροφοροῦσιν 675

ῥχας οἶνον δάπιδας τυρὸν μέλι σήσαμα προσκεφάλαια

φιάλας χλανίδας στεφάνους ὄρμους ἐκπώματα πλουθυγείαν·

σοὶ δ' ὦν ἄρχεις, πολλὰ μὲν ἐν γῇ πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυλεύσας,

οὐδεὶς οὐδὲ σκοροῶδου κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δίδωσιν.

Φιλοκλέων

μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὐτὸς τρεῖς γ' ἄγλιθας μετέπεμψα. 680

ἀλλ' αὐτὴν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων ἀποκναίεις.

Βδελυκλέων

οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία ὅτιν τούτους μὲν ἅπαντας ἐν ἀρχαῖς
αὐτοὺς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων μισθοφοροῦντας;

σοὶ δ' ἦν τις δῶ τοὺς τρεῖς ὀβολούς, ἀγαπᾷς· οὗς αὐτὸς ἐλαύνων

καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκτήσω πολλὰ πονήτας. 685

καὶ πρὸς τούτοις ἐπιταττόμενος φοιτᾷς, ὁ μάλιστα μ' ἀπάγχει,

ὅταν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι κατάπυγον, Χαιρέου υἱός,

ὡδὶ διαβὰς διακινηθεὶς τῷ σώματι καὶ τρυφερανθεὶς,

ἤκειν εἴπη πρῶ κἂν ὥρᾳ δικάσονθ', ὥς ὅστις ἂν ὑμῶν

ὑστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κομιεῖται· 690

αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν δραχμὴν, κἂν ὑστερος ἔλθῃ·

καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἑτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ,

ἦν τίς τι δίδῳ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δὴ ὄντε

ἐσπουδάκατον, κᾶθ' ὥς πρίονθ' ὁ μὲν ἔλκει ὁ δ' ἀντενέδωκε·
σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην, τὸ δὲ πραττόμενόν σε λέληθεν. 695

Φιλοκλέων

ταυτί με ποιοῦς; οἴμοι τί λέγεις; ὥς μου τὸν θῖνα ταράττεις,
καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοῦκ οἶδ' ὅ τι χρῆμά με ποιεῖς.

Βδελυκλέων

σκέψαι τοίνυν ὥς ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἅπασιν
ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅπη ἐγκεκύκλησαι,
ὅστις πόλεων ἄρχων πλείστων ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδοῦς 700
οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις ἀκαρῇ· καὶ τοῦτ' ἐρίῳ σοι
ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ τοῦ ζῆν ἔνεχ' ὥσπερ ἔλαιον.

βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι καὶ τοῦθ' ὦν οὔνεκ' ἐρῶ σοι,
ἵνα γιγνώσκῃς τὸν τιθασευτήν, κᾶθ' ὅταν οὗτός γ' ἐπισίξῃ
ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρρύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς. 705

εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥάδιον ἦν ἄν.
εἰσὶν γε πόλεις χίλια αἱ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι·
τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν ἐκάστη,
δύο μυριάδ' ἂν τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῶις
καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν καὶ πυριάτη, 710
ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ 'ν Μαραθῶνι τροπαίου.
νῦν δ' ὥσπερ ἐλαολόγοι χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν ἔχοντι.

Φιλοκλέων

οἴμοι τί πέπονθ'; ὥς νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται,
καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλθακὸς εἰμι.

Βδελυκλέων

ἀλλ' ὅποταν μὲν δείσωσ' αὐτοί, τὴν Εὐβοίαν διδόασιν 715
ὑμῖν καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους
ποριεῖν· ἔδοσαν δ' οὐπώποτέ σοι πλὴν πρώην πέντε μεδίμνους,
καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ χοίνικα κριθῶν.

ὦν οὔνεκ' ἐγώ σ' ἀπέκληρον ἀεὶ
βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους 720
ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας.
καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν
ὅ τι βούλει σοι,
πλὴν κωλακρέτου γάλα πίνειν.

Χορός

ἧ που σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, 725
οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν πολλῶν δεδόκησαι·
ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας τοὺς σκίπωνας καταβάλλω.

ἀλλ' ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνθιασῶτα,
πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἄφρων γένη
μηδ' ἀτενὴς ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀνὴρ. 730
εἴθ' ὠφελὲν μοι κηδεμῶν ἡ ξυγγενῆς
εἶναί τις ὅστις τοιαῦτ' ἐνουθέτει.

σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν παρῶν ἐμφανῆς
ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,
καὶ δηλὸς ἐστὶν εὖ ποιῶν· 735
σὺ δὲ παρῶν δέχου.

Βδελυκλέων

καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων
ὅσα πρεσβύτη ξύμφορα, χόνδρον

λείχειν, χλαῖναν μαλακὴν, σισύραν,
πόρνην, ἣτις τὸ πέος τρίψει
καὶ τὴν ὀσφύν. 740

ἀλλ' ὅτι σιγᾷ κοῦδέν γρούζει,
τοῦτ' οὐ δύναται με προσέσθαι.

Χορός

νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγμαθ', οἷς
τότ' ἐπεμαίνεται· ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως,
λογίζεται τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας 745
ἅ σοῦ κελεύοντος οὐκ ἐπείθετο.

νῦν δ' ἴσως τοῖσι σοῖς λόγοις πείθεται
καὶ σωφρονεῖ μέντοι μεθιστὰς
ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον 749
πιθόμενός τέ σοι.

Φιλοκλέων

ἰὼ μοί μοι.

Βδελυκλέων

οὗτος τί βοᾷς;

Φιλοκλέων

μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ. 750

κείνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν,
ἴν' ὁ κῆρύξ φησι, τίς ἀψήφιστος; ἀνιστάσθω.'

κάπισταῖν ἐπὶ τοῖς κημοῖς
ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος. 755

σπεῦδ' ὦ ψυχή. ποῦ μοι ψυχή;
πάρες ὦ σκιερά. μὰ τὸν Ἡρακλέα
μή νυν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς
κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.

Βδελυκλέων

ἴθ' ὦ πάτερ πρὸς τῶν θεῶν ἐμοὶ πιθοῦ. 760

Φιλοκλέων

τί σοι πίθωμαι; λέγ' ὅ τι βούλει πλὴν ενός.

Βδελυκλέων

ποίου; φέρ' ἴδω.

Φιλοκλέων

τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ
Ἄιδης διακρινεῖ πρότερον ἢ ἰγὼ πείσομαι.

Βδελυκλέων

σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε 765
αὐτοῦ μένων δίκαιζε τοῖσιν οἰκέταις.

Φιλοκλέων

περὶ τοῦ; τί ληρεῖς;

Βδελυκλέων

ταῦθ' ἄπερ ἐκεῖ πράττεται·
ὅτι τὴν θύραν ἀνέωξεν ἡ σηκὶς λάθρα,
ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην.
πάντως δὲ κακεῖ ταῦτ' ἔδρας ἐκάσποτε. 770
καὶ ταῦτα μὲν νυν εὐλόγως, ἣν ἐξέχη
ἔλη κατ' ὀρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον·
ἐὰν δὲ νείφη, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος·

ὔοντος εἴσει· κἄν ἔγρη μεσημβρινός,
οὐδεῖς σ' ἀποκλήσει θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.

775

Φιλοκλέων

τουτί μ' ἀρέσκει.

Βδελυκλέων

πρὸς δὲ τούτοις γ', ἦν δίκην
λέγη μακρὰν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς
δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογούμενον.

Φιλοκλέων

πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δυνήσομαι
ὥσπερ πρότερον τὰ πράγματ' ἔτι μασώμενος;

780

Βδελυκλέων

πολλῷ γ' ἄμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τουτογί,
ὡς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων
μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.

Φιλοκλέων

ἀνά τό με πείθεις. ἀλλ' ἐκεῖν' οὐπω λέγεις,
τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι.

785

Βδελυκλέων

παρ' ἐμοῦ.

Φιλοκλέων

καλῶς,

ὅτι κατ' ἐμαυτὸν κοῦ μεθ' ἑτέρου λήψομαι.
αἰσχιστὰ γάρ τοί μ' ἡργάσατο Λυσίστρατος
ὁ σκωπτόλης, δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβὼν
ἐλθὼν διεκερματίζετ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
κᾶπειτ' ἐνέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων·
κἀγὼ 'νέκαψ'· ὀβολοὺς γὰρ ῥόμην λαβεῖν·
κᾶτα βδελυχθεὶς ὁσφρόμενος ἐξέπτυσσά·
κᾶθ' εἶλκον αὐτόν.

790

Βδελυκλέων

ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶφ';

Φιλοκλέων

ὅ τι;

ἀλεκτρονόος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν·
“ταχὺ γοῦν καθέψεις τὰργύριον”, ἦ δ' ὅς λέγων.

795

Βδελυκλέων

ὀρᾷς ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κερδανεῖς.

Φιλοκλέων

οὐ πάνυ τι μικρόν. ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποίει.

Βδελυκλέων

ἀνάμενέ νυν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἤξω φέρων.

Φιλοκλέων

ὄρα τὸ χρῆμα, τὰ λόγι' ὥς περαίνεται.
ἡκηκόη γὰρ ὡς Αθηναῖοί ποτε
δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
κἄν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσοι πᾶς ἀνὴρ
αὐτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ,
ὥσπερ Ἑκάταιον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.

800

Βδελυκλέων

ἰδοῦ, τί ἔτ' ἐρεῖς; ὥς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω

805

ὅσα περ ἔφασκον, κᾶτι πολλῶ πλείονα.
ἀμὶς μὲν, ἦν οὐρητιάσης, αὐτῇ
παρὰ σοι κρεμήσεται ἔγγυς ἐπὶ τοῦ παττάλου.

Φιλοκλέων

σοφόν γε τουτί καὶ γέροντι πρόσφορον
ἐξηῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.

810

Βδελυκλέων

καὶ πῦρ γε τουτί· καὶ προσέστηκεν φακῇ
ρόφειν, ἂν δέη τι.

Φιλοκλέων

τοῦτ' αὖ δεξιόν·

κἂν γὰρ πυρέττω, τόν γε μισθὸν λήψομαι.
αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακὴν ροφήσομαι.
ἀτὰρ τί τὸν ὄρνιν ὥς ἔμ' ἐξηγέγκατε;

815

Βδελυκλέων

ἵνα γ', ἦν καθεύδης ἀπολογουμένου τινός,
ἄδων ἄνωθεν ἐξεγείρη σ' οὔτοσί.

Φιλοκλέων

ἐν ἔτι ποθῶ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι.

Βδελυκλέων

τὸ τί;

Φιλοκλέων

θήρῳ ἐῖ πως ἐκκομίσαις τὸ τοῦ Λύκου.

Βδελυκλέων

πάρεστι τουτί, καὐτὸς ἄναξ οὔτοσί.

820

Φιλοκλέων

ὦ δέσποθ' ἦρως ὥς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν.

Βδελυκλέων

οἷός περ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.

Φιλοκλέων

οὐκ οὖν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἦρως ὦν ὅπλα.

Βδελυκλέων

εἰ θᾶπτον ἐκαθίζου σύ, θᾶπτον ἂν δίκην
ἐκάλουν.

825

Φιλοκλέων

κάλει νυν, ὥς κάθημαι ἔγὼ πάλαι.

Βδελυκλέων

φέρε νυν τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην;
τί τις κακὸν δέδρακε τῶν ἐν τῷ κίχῃ;
ἢ Θρᾶττα προσκαύσασα πρῶτην τὴν χύτραν --

Φιλοκλέων

ἐπίσχες οὔτος· ὥς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας.
ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν,
ὁ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐφαίνετο;

830

Βδελυκλέων

μὰ τὸν Δί' οὐ πάρεστιν.

Φιλοκλέων

ἀλλ' ἐγὼ δραμῶν
αὐτὸς κομιοῦμαι τό γε παραυτίκ' ἐνδοθεν.

Βδελυκλέων

τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὥς δεινὸν ἢ φιλοχωρία.

Σωσίας

βάλλ' ἐς κόρακας. τοιουτονὶ τρέφειν κύνα.

835

Βδελυκλέων

τί δ' ἔστιν ἐτεόν;

Σωσίας

οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτίως

ὁ κύων παρὰξας ἐς τὸν ἵπνον ὑφαρπάσας

τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκεν;

Βδελυκλέων

τοῦτ' ἄρα πρῶτον τὰδίκημα τῷ πατρὶ

εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγόρει παρών.

840

Σωσίας

μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἄτερός φησιν κύων

κατηγορήσειν, ἦν τις εἰσάγη γραφήν.

Βδελυκλέων

ἴθι νυν ἄγ' αὐτῷ δεῦρο.

Σωσίας

ταῦτα χρὴ ποιεῖν.

Βδελυκλέων

τουτὶ τί ἔστι;

Φιλοκλέων

χοιροκομεῖον Ἑστίας.

Βδελυκλέων

εἴθ' ἱεροσυλήσας φέρεις;

845

Φιλοκλέων

οὐκ, ἀλλ' ἵνα

ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά.

ἀλλ' εἴσαγ' ἀνύσας· ὥς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.

Βδελυκλέων

φέρε νυν ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς.

Φιλοκλέων

οἶμοι διατρίβεις κάπολεις τριψημερῶν·

ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον.

850

Βδελυκλέων

ἰδοῦ.

Φιλοκλέων

κάλει νυν.

Βδελυκλέων

ταῦτα δὴ· τίς οὐτοσί

ὁ πρῶτός ἐστιν;

Φιλοκλέων

ἐς κόρακας, ὥς ἄχθομαι

ὅτι· ἡ πελαθόμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.

Βδελυκλέων

οὗτος σὺ ποῖ θεῖς;

Φιλοκλέων

ἐπὶ καδίσκους.

Βδελυκλέων

μη δαμῶς.

ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.

855

Φιλοκλέων

κάλλιστα τοίνυν· πάντα γὰρ πάρεστι νῶν
ὅσων δεόμεθα, πλήν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.

Βδελυκλέων

ἦδὶ δὲ δὴ τίς ἐστίν; οὐχὶ κλεψύδρα;

Φιλοκλέων

εὖ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ κάπιχωρίως.

Βδελυκλέων

ἀλλ' ὥς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω
καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν,
ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.

860

Χορός

καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς
καὶ ταῖς εὐχαῖς
φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν,
ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου
καὶ τοῦ νείκους ξυνεβήτην.

865

Βδελυκλέων

εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.

Χορός

ὦ Φοῖβ' Ἀπολλὸν Πύθι' ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
τὸ πρῶγμ' ὁ μηχανᾶται
ἔμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν,
ἅπασιν ἡμῖν ἀρμόσαι
παυσάμενοις πλάνων.
ἰήιε Παιάν.

870

Βδελυκλέων

ὦ δέσποτ' ἄναξ γεῖτον ἀγνιεῦ προθύρου προτύλαιε,
δέξαι τελετὴν καινὴν ὦναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν,
παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λῖαν στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος,
ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμείξας·
ἦδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις
ἥπιον αὐτόν,
τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μάλλον
τῶν γραψαμένων
κάπιδακρύειν ἀντιβολουμένων,
καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας
ἀπὸ τῆς ὀργῆς
τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.

875

880

880β

Χορός

ξυνευχόμεσθα <ταῦτά> σοι καπάδομεν
νέαισιν ἀρχαῖς ἔνεκα τῶν προλελεγμένων.
εὖνοι γὰρ ἐσμεν ἐξ οὗ
τὸν δῆμον ἡσθόμεσθά σου
φιλοῦντος ὥς οὐδεὶς ἀνὴρ
τῶν γε νεωτέρων.

885

890

<ἰήιε Παιάν.>

Βδελυκλέων

εἴ τις θύρασιν ἡλιαστής, εἰσίστω·
ὥς ἡνίκ' ἂν λέγωσιν οὐκ ἐσφρήσομεν.

Φιλοκλέων

τίς ἄρ' ὁ φεύγων;

Βδελυκλέων

οὔτος.

Φιλοκλέων

ὅσον ἀλώσεται.

Βδελυκλέων

ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς. ἐγράψατο
κύων Κυδαθηναίους Λάβητ' Αἰξωνέα
τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιεν
τὸν Σικελικόν. τίμημα κλωὸς σύκινος.

895

Φιλοκλέων

θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἦν ἅπαξ ἀλῶ.

Βδελυκλέων

καὶ μὴν ὁ φεύγων οὔτοσὶ Λάβης πάρα.

Φιλοκλέων

ὦ μιὰρὸς οὔτος· ὥς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει,
οἶον σεσηρῶς ἐξαπατήσιν μ' οἶεται.
ποῦ δ' <ἔσθ'> ὁ διώκων, ὁ Κυδαθηναίους κύων;
Κύων
αὖ αὖ.

900

Βδελυκλέων

πάρεστιν οὔτος.

Φιλοκλέων

ἕτερος οὔτος αὖ Λάβης.

Βδελυκλέων

ἀγαθὸς γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.
σίγα, κάθιζε· σὺ δ' ἀναβάς κατηγόρει.

905

Φιλοκλέων

φέρει νυν ἅμα τήνδ' ἐγχεάμενος κἀγὼ ῥοφῶ.

Σωσίας

τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ' ἦν ἐγραψάμην
ἄνδρες δικασταὶ τουτονί. δεινότατα γὰρ
ἔργων δέδρακε καμὲ καὶ τὸ ῥυππαπαῖ.
ἀποδράς γὰρ ἐς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν
κατεσικέλιζε κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ --

910

Φιλοκλέων

νῆ τὸν Δί' ἀλλὰ δηλὸς ἐστ'· ἔμοιγέ τοι
τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν
ὁ βδελυρὸς οὔτος.

Σωσίας

κοὺ μετέδωκ' αἰτοῦντί μοι.
καίτοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται,
ἦν μὴ τι καμοὶ τις προβάλλη τῷ κυνί;

915

Φιλοκλέων

οὐδὲν μετέδωκεν οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοί.
θερμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἦττον τῆς φακῆς.

Βδελυκλέων

πρὸς τῶν θεῶν μὴ προκαταγίγνωσκ' ὦ πάτερ,
πρὶν ἂν γ' ἀκούσης ἀμφοτέρων.

920

Φιλοκλέων

ἀλλ' ὦγαθὲ
τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βοᾷ.

Σωσίας

μή νυν ἀφήτέ γ' αὐτόν, ὥς ὄντ' αὖ πολὺ
κυνῶν ἀπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,
ὅστις περιπλεύσας τὴν θυεῖαν ἐν κύκλῳ
ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκίρον ἐξεδήδοκεν.

925

Φιλοκλέων

ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.

Σωσίας

πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσας· οὐ γὰρ ἂν ποτε
τρέφειν δύναιτ' ἂν μία λόχμη κλέπτα δύο·
ἵνα μὴ κεκλάγγω διὰ κενῆς ἄλλως ἐγώ·
ἐὰν δὲ μή, τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγξομαι.

930

Φιλοκλέων

ιοῦ ἰοῦ.

ὅσας κατηγόρησε τὰς πανουργίας.

κλέπτον τὸ χρήμα τάνδρός· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ
ᾧλεκτρον; νῆ τὸν Δί' ἐπιμύει γέ τοι.

ὁ θεσμοθέτης· ποῦ 'σθ' οὗτος; ἀμίδα μοι δότω.

935

Βδελυκλέων

αὐτὸς καθελοῦ· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ.

Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι τρύβλιον

δοίδυκα τυρόκνηστιν ἐσχάραν χύτραν,

καὶ τᾶλλα, τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα.

ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς καὶ καθίζεις οὐδέεπω;

940

Φιλοκλέων

τοῦτον δέ γ' οἶμ' ἐγὼ χεσεῖσθαι τήμερον.

Βδελυκλέων

οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὦν καὶ δύσκολος,

καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὁδὰξ ἔχει;

ἀνάβαιν', ἀπολογοῦ. τί σεσιώπηκας; λέγε.

Φιλοκλέων

ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὅ τι λέγῃ.

945

Βδελυκλέων

οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι,

ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης·

ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.

πάρεχ' ἐκποδῶν. ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.

χαλεπὸν μὲν ὦνδρες ἐστὶ διαβεβλημένου

ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός, λέξω δ' ὅμως.

ἀγαθὸς γὰρ ἐστὶ καὶ διώκει τοὺς λύκους.

950

Φιλοκλέων

κλέπτῃς μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.

Βδελυκλέων

μὰ Δί' ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν

οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι.

955

Φιλοκλέων

τί οὖν ὄφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει;

Βδελυκλέων

ὅ τι; σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν

καὶ τᾶλλ' ἄριστός ἐστιν· εἰ δ' ὑφείλετο,

ξύγγνωθι. κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.

Φιλοκλέων

ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα,
ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.

960

Βδελυκλέων

ἄκουσον ὦ δαιμόνιέ μου τῶν μαρτύρων.
ἀνάβηθι τυρόκνηστι καὶ λέξον μέγα·
σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες. ἀπόκριναι σαφῶς,
εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἄλαβες.
φησὶ κατακνήσαι.

965

Φιλοκλέων

νὴ Δῖ ἀλλὰ ψεύδεται.

Βδελυκλέων

ὦ δαιμόνι' ἐλέει ταλαιπωρουμένους.
οὗτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τραχήλι' ἐσθίει
καὶ τὰς ἀκάνθας, κοῦδέ ποτ' ἐν ταῦτ' ἔμνει.
ὁ δ' ἕτερος οἶός ἐστιν οἰκουρὸς μόνον.
αὐτοῦ μένων γὰρ ἄττ' ἂν εἴσω τις φέρη
τούτων μεταίτεῖ τὸ μέρος· εἰ δὲ μή, δάκνει.

970

Φιλοκλέων

αἰβοῖ. τί κακόν ποτ' ἔσθ' ὅτ' ἄνω μαλάττομαι;
κακόν τι περιβαίνει με κἀναπεύθομαι.

Βδελυκλέων

ἴθ' ἀντιβόλῳ σ' οἰκτίρατ' αὐτὸν ὦ πάτερ,
καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ παιδία;
ἀναβαίνειτ' ὦ πόνηρα καὶ κνυζούμενα
αἰτεῖτε κἀντιβόλεῖτε καὶ δακρύετε.

975

Φιλοκλέων

κατάβα κατάβα κατάβα κατάβα.

Βδελυκλέων

καταβήσομαι.
καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ
ἐξηπάτηκεν. ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.

980

Φιλοκλέων

ἐς κόρακας. ὥς οὐκ ἀγαθὸν ἐστὶ τὸ ῥοφεῖν.
ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσσα νῦν γνώμην ἐμὴν
οὐδέν ποτ' ἄλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος.

Βδελυκλέων

οὐκ οὐκ ἀποφεύγει δῆτα;

985

Φιλοκλέων

χαλεπὸν εἰδέναι.

Βδελυκλέων

ἴθ' ὦ πατρίδιον ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου.
τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
μύσας παρᾶξον κἀπόλυσον ὦ πάτερ.

Φιλοκλέων

οὐ δῆτα· κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

Βδελυκλέων

φέρει νῦν σε τηδὶ τὴν ταχίστην περιάγω.

990

Φιλοκλέων

ὅδ' ἔσθ' ὁ πρότερος;

Βδελυκλέων

οὗτος·

Φιλοκλέων

αὕτη ἵνα τοῦθ' ἔνι.

Βδελυκλέων

ἐξηπάτηται κάπολέλυκεν οὐχ ἑκὼν.

φέρ' ἐξεράσω.

Φιλοκλέων

πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθα;

Βδελυκλέων

δείξειν ἔοικεν. ἐκπέφευγας ὦ Λάβης.

πάτερ πάτερ τί πέπονθας; οἱμοι ποῦ ὅθ' ὕδωρ;

995

ἐπαιρε σαυτόν.

Φιλοκλέων

εἰπέ νυν ἐκεῖνό μοι,

ὄντως ἀπέφυγε;

Βδελυκλέων

νῆ Δι'

Φιλοκλέων

οὐδέν εἰμ' ἄρα.

Βδελυκλέων

μὴ φροντίσης ὦ δαιμόνι· ἄλλ' ἀνίστασο.

Φιλοκλέων

πῶς οὖν ἑμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,

φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα; τί ποτε πείσομαι;

1000

ἄλλ' ὦ πολυτίμητοι θεοὶ ξύγγνωτέ μοι·

ἄκων γὰρ αὐτ' ἔδρασα κοῦ τοῦμοῦ τρόπου.

Βδελυκλέων

καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ'. ἐγὼ γάρ σ' ὦ πάτερ

θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἑμαυτοῦ πανταχοῖ,

ἐπὶ δεῖπνον, ἐς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν,

1005

ὥσθ' ἡδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον·

κοῦκ ἐγχανεῖται σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος.

ἄλλ' εἰσώμεν.

Φιλοκλέων

ταῦτά νυν, εἴπερ δοκεῖ.

Χορός

ἄλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ'.

ὕμεις δὲ τέως ὦ μυριάδες

1010

ἀναρίθμητοι,

1010β

νῦν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθαι

μὴ πέση φάυλως χαμᾶς·

εὐλαβεῖσθε.

τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν

1013β

ἐστὶ πάσχειν, κοῦ πρὸς ὕμῶν.

νῦν αὖτε λεῶ προσέχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθαρὸν τι φιλεῖτε.

1015

μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπιθυμεῖ.

ἀδικεῖσθαι γὰρ φησιν πρότερος πόλλ' αὐτοὺς εὖ πεποιηκώς,

τὰ μὲν οὐ φανερώς ἄλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἑτέροισι ποιηταῖς,

μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν,

εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμωδικὰ πολλὰ χέασθαι·

1020

μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερώς ἤδη κινδυνεύων καθ' ἑαυτόν,
οὐκ ἄλλοτρίων ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ' ἠνιοχήσας.
ἀρθεῖς δὲ μέγας καὶ τιμηθεῖς ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν ὑμῖν,
οὐκ "ἐκτελέσαι" φησὶν ἐπαρθεῖς οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρόνημα,
οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν πειρῶν· οὐδ' εἴ τις ἐραστὴς
1025
κωμωδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν ἔσπευσε πρὸς αὐτόν,
οὐδενὶ πώποτε φησι πιθέσθαι, γνώμην τιν' ἔχων ἐπεικῇ,
ἵνα τὰς Μούσας αἴσιν χρήται μὴ προαγωγούς ἀποφήνη.
οὐδ' ὅτε πρῶτόν γ' ἤρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις φήσ' ἐπιθέσθαι,
1030
ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν,
θρασέως ξυστὰς εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
οὐ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτίνες ἔλαμπον,
ἐκατόν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο
περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὀλεθρον τετοκυίας,
1035
φώκης δ' ὁσμὴν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρῶκτόν δὲ καμήλου.
τοιούτον ἰδὼν τέρας οὐ φησιν δείσας καταδωροδοκῆσαι,
ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· φησὶν τε μετ' αὐτόν
τοῖς ἠπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν καὶ τοῖς πυρετοῖσιν,
οἱ τοὺς πατέρας τ' ἤγχιον νύκτωρ καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον,
1040
κατακλινόμενοί τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσιν ἀπράγμοσιν ὑμῶν
ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας συνεκόλλων,
ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν πολέμαρχον.
τοιόνδ' εὐρόντες ἀλεξίκακον τῆς χώρας τῆσδε καθαρτήν,
1044
πέρυσιν καταπροῦδοτε καινοτάταις σπεύραντ' αὐτόν διανοίαις,
ἄς ὑπὸ τοῦ μὴ γινῶναι καθαρώς ὑμεῖς ἐποιήσατ' ἀναλδεῖς·
καίτοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὄμνυσιν τὸν Διόνυσον
μὴ πώποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμωδικὰ μηδέν' ἀκοῦσαι.
1048
τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν τοῖς μὴ γνοῦσιν παραχρῆμα,
ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενόμισται,
εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτριψεν.

ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν ποιητῶν
ὦ δαιμόνιοι τοὺς ζητοῦντας
καινόν τι λέγειν κάξευρίσκειν
στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε,
1055
καὶ τὰ νοήματα σώζεσθ' αὐτῶν,
ἐσβάλλετε τ' ἐς τὰς κιβωτοὺς
μετὰ τῶν μῆλων. κὰν ταῦτα ποιῇθ',
ὑμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων
ὀζήσει δεξιότητος.

ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
1060
ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαις,
καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τοῦτο μόνον ἄνδρες ἄλκιμώτατοι·
πρὶν ποτ' ἦν πρὶν ταῦτα, νῦν δ'
οἵχεται, κύκνου τ' <ἔτι> πολιώτεραι δὴ
1065
αἶδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες.
ἀλλὰ καὶ τῶν λειψάνων δεῖ
τῶνδε ῥώμην νεανικὴν σχεῖν·
ὡς ἐγὼ τοῦμὸν νομίζω
γῆρας εἶναι κρεῖττον ἢ πολλῶν

κικίννους νεανιών καὶ
σχῆμα κεύρουπρωκτίαν. 1070

εἴ τις ὕμῶν ᾧ θεαταὶ τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν
εἶτα θαυμάζει μ' ὀρῶν μέσον διεσφηκωμένον,
ἥτις ἡμῶν ἐστὶν ἡ 'πίνοια τῆς ἐγκεντρίδος,
ῥαδίως ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ἦ τὸ πρὶν.
ἐσμὲν ἡμεῖς, οἷς πρόσεστι τοῦτο τοῦροπούγιον, 1075
Ἀττικοὶ μόνοι δικαίως ἐγγενεῖς αὐτόχθονες,
ἀνδρικότατον γένος καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν
ὠφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἥνικ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος,
τῷ καπνῷ τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν,
ἐξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τάνθρῆνια. 1080
εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι
ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες,
στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων·
ὕπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν.
ἀλλ' ὅμως ἐωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἐσπέραν. 1085
γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρατὸν διέπτετο·
εἶτα δ' εἰπόμεσθα θυννάζοντες ἐς τοὺς θυλάκους,
οἱ δ' ἔφευγον τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρὺς κεντούμενοι·
ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
μηδὲν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικότερον. 1090

ἄρα δεινὸς ἦ τόθ' ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι,
καὶ κατεστρεψάμην
τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν;
οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότε, οὐδὲ 1095
συκοφαντήσιν τινὰ
φροντίς, ἀλλ' ὅστις ἐρέτης ἔσοιτ'
ἄριστος. τοιγαροῦν πολλὰς
πόλεις Μήδων ἐλόντες
αἰτιώτατοι φέρεσθαι
τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμέν, ὃν κλέπτουσιν 1100
οἱ νεώτεροι.

πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἅπανθ' εὐρήσετε
τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμφερεστάτους.
πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῶον ἠρεθισμένον
μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν οὐδὲ δυσκολώτερον· 1105
εἶτα τᾶλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.
ξυλλεγέντες γὰρ καθ' ἐσμούς, ὥσπερ εἰ τάνθρῆνια,
οἱ μὲν ἡμῶν οὐπὲρ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἔνδεκα,
οἱ δ' ἐν ᾠδεῖᾳ δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις
ξυμβεβυσμένοι πυκνόν, νεύοντες ἐς τὴν γῆν, μόλις 1110
ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.
ἔς τε τὴν ἄλλην δίαιτάν ἐσμεν εὐπορώτατοι.
πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα κάκπορίζομεν βίον.
ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσιν ἐγκαθήμενοι
οὐκ ἔχοντες κέντρον, οἱ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου 1115

τὸν πόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.
τοῦτο δ' ἔστ' ἁγιστον ἡμῖν, ἣν τις ἀστράτευτος ὦν
ἐκροφῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ
μήτε κώπην μήτε λόγχην μήτε φλύκταιναν λαβών.
ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἔμβραχυ
ὅστις ἂν μὴ ᾿χη τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον.

1120

Φιλοκλέων

οὐτοὶ ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,
ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,
ὅθ' ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.

Βδελυκλέων

ἀγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν.

1125

Φιλοκλέων

μὰ τὸν Δῖ οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον.
καὶ γὰρ πρότερον ἐπανθρακίδων ἐμπλήμενος
ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ κναφεῖ τριώβολον.

Βδελυκλέων

ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἄπαξ
ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν.

1130

Φιλοκλέων

τί οὖν κελεύεις δοῦν με;

Βδελυκλέων

τὸν τρίβων' ἄφες,
τηνδὶ δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.

Φιλοκλέων

ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν,
ὅθ' οὐτοσί με νῦν ἀποπνίξαι βούλεται;

Βδελυκλέων

ἔχ' ἀναβαλοῦ τηνδὶ λαβών καὶ μὴ λάλει.

1135

Φιλοκλέων

τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστὶ πρὸς πάντων θεῶν;

Βδελυκλέων

οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ' οἱ δὲ καυνάκην.

Φιλοκλέων

ἐγὼ δὲ σισύραν ῥόμην Θυμαίτιδα.

Βδελυκλέων

κοῦ θαῦμά γ'· ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
ἔγνωσ γὰρ ἄν' νῦν δ' οὐχὶ γινώσκεις.

1140

Φιλοκλέων

ἐγώ;

μὰ τὸν Δῖ οὐ τοίνυν· ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
ἐοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι.

Βδελυκλέων

οὐκ, ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.

Φιλοκλέων

ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;

Βδελυκλέων

πόθεν ὦγάθ'; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις
ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. αὕτη γέ τοι
ἐρίων τάλαντον καταπέπωκε ῥαδίως.

1145

Φιλοκλέων

οὐκ οὖν ἐριώλην δῆτ' ἐχρῆν αὐτὴν καλεῖν
δικαιότερον ἢ καυνάκην;

Βδελυκλέων

ἔχ' ὦγαθέ,
καὶ στήθ' ἀναμπισχόμενος.

1150

Φιλοκλέων

οἴμοι δείλαιος·
ὥς θερμὸν ἢ μιαρὰ τί μου κατήρυγεν.

Βδελυκλέων

οὐκ ἀναβαλεῖ;

Φιλοκλέων

μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλ' ὦγαθέ,
εἴπερ γ' ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.

Βδελυκλέων

φέρ' ἀλλ' ἐγὼ σε περιβαλῶ· σὺ δ' οὖν ἴθι.

Φιλοκλέων

παράθου γε μέντοι καὶ κρεάγραν.

1155

Βδελυκλέων

τιῇ τί δή;

Φιλοκλέων

ἴν' ἐξέλης με πρὶν διερρυηκέναι.

Βδελυκλέων

ἄγε νυν ὑπολύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
τασδὶ δ' ἀνύσας "ὑπόδυθι" τὰς Λακωνικάς.

Φιλοκλέων

ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδήσασθαί ποτε
ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῇ καττύματα;

1160

Βδελυκλέων

ἔνθες ποτ' ὦ τᾶν κἀπόβαιν' ἐρρωμένως
ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας.

Φιλοκλέων

ἀκικεῖς γέ με
ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.

Βδελυκλέων

φέρει καὶ τὸν ἕτερον.

Φιλοκλέων

μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ
πάνυ μισολάκων αὐτοῦ 'στιν εἷς τῶν δακτύλων.

1165

Βδελυκλέων

οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.

Φιλοκλέων

κακοδαίμων ἐγώ,
ὅστις ἐπὶ γήρως χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.

Βδελυκλέων

ἄνυσόν ποθ' ὑποδησάμενος· εἶτα πλουσίως
ὠδὶ προβάς τρυφερόν τι διασαλακῶνισον.

Φιλοκλέων

ἰδοῦ. θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ
μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.

1170

Βδελυκλέων

ὅτῳ; Δοθιῇνι σκόροδον ἡμφιεσμένῳ.

Φιλοκλέων

καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.

Βδελυκλέων

ἄγε νυν, ἐπιστήσῃ λόγους σεμνοὺς λέγειν
ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν;

1175

Φιλοκλέων

ἔγωγε.

Βδελυκλέων

τίνα δῆτ' ἂν λέγοις;

Φιλοκλέων

πολλοὺς πάνυ.

πρῶτον μὲν ὡς ἡ Λάμι' ἄλοῦσ' ἐπέρδετο,
ἔπειτα δ' ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα.

Βδελυκλέων

μὴ μοί γε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,
οἷους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν.

1180

Φιλοκλέων

ἐγὼ δα τοίνυν τῶν γε πάνυ κατ' οἰκίαν
ἐκεῖνον ὡς "οὔτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ".

Βδελυκλέων

ὦ σκαιὲ καπαίδευτε, Θεογένης ἔφη
τῷ κοπρολόγῳ καὶ ταῦτα λοιδορούμενος,
μῦς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν;

1185

Φιλοκλέων

ποίους τινὰς δὲ χρὴ λέγειν;

Βδελυκλέων

μεγαλοπρεπεῖς,
ὡς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.

Φιλοκλέων

ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα ποώποτ' οὐδαμοῖ
πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δὴ ὀβολῶ φέρων.

Βδελυκλέων

ἀλλ' οὖν λέγειν χρὴ σ' ὡς ἐμάχετό γ' αὐτίκα
Ἐφουδίων παγκράτιον Ἀσκώνδα καλῶς,
ἤδη γέρων ὦν καὶ πολίος, ἔχων δέ τοι
πλευρὰν βαθυτάτην καὶ χέρας καὶ λαγόνα καὶ
θώρακ' ἄριστον.

1190

Φιλοκλέων

παῦε παῦ', οὐδὲν λέγεις.

πῶς ἂν μαχέσαιο παγκράτιον θώρακ' ἔχων;

1195

Βδελυκλέων

οὔτω διηγείσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί.
ἀλλ' ἕτερον εἰπέ μοι παρ' ἀνδράσι ξένοις
πίνων σεαυτοῦ ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς
ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικότατον;

Φιλοκλέων

ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν,
ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.

1200

Βδελυκλέων

ἀπολεῖς με. ποίας χάρακας; ἀλλ' ὡς ἡ κάπρον
ἐδιώκαθές ποτ' ἦ λαγῶν, ἦ λαμπάδα

ἔδραμες, ἀνευρών ὅ τι νεανικώτατον.

Φιλοκλέων

ἐγὼ δα τοίνυν τό γε νεανικώτατον·
ὅτε τὸν δρομέα Φάλλον ὦν βούπαις ἔτι
εἶλον διώκων λαιδορίας ψήφοιν δυοῖν.

1205

Βδελυκλέων

παῦ· ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεῖς προσμάνθανε
ξυμποτικός εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός.

Φιλοκλέων

πῶς οὖν κατακλινῶ; φράζ' ἀνύσας.

1210

Βδελυκλέων

εὐσχημόνως.

Φιλοκλέων

ὥδὶ κελεύεις κατακλινῆναι;

Βδελυκλέων

μηδαμῶς.

Φιλοκλέων

πῶς δαί;

Βδελυκλέων

τὰ γόνατ' ἔκτεινε καὶ γυμναστικῶς
ὕγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.
ἔπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων,
ὀροφήν θέασαι, κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον·
ὔδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας ἐσφέρειν
δειπνοῦμεν· ἀπονενίμμεθ'· ἤδη σπένδομεν.

1215

Φιλοκλέων

πρὸς τῶν θεῶν ἐνύπνιον ἐστιώμεθα;

Βδελυκλέων

αὐλητρίς ἐνεφύσησεν· οἱ δὲ συμπόται
εἰσὶν Θέωρος Αἰσχίνης Φᾶνος Κλέων,
ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀκέστορος.
τούτοις ξυνῶν τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς.

1220

Φιλοκλέων

ἄληθες; ὥς οὐδεὶς Διακρίων δέξεται.

Βδελυκλέων

ἐγὼ εἴσομαι καὶ δὴ γάρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων,
ἄδω δὲ πρῶτος Ἀρμοδίου· δέξαι δὲ σύ.
“οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἔγεντ' Ἀθήναις”--

1225

Φιλοκλέων

οὐχ οὕτω γε πανοῦργος <οὐδὲ> κλέπτῃς.

Βδελυκλέων

τουτὶ σὺ δράσεις; παραπολεῖ βοώμενος·
φήσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν
καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελαῖν.

1230

Φιλοκλέων

ἐγὼ δέ γε,
ἐὰν ἀπειλῇ, νῆ Δί' ἕτερ' ἀντάσομαι·
“ὠνθρφ’, οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος,
ἀντρέψεις ἔτι τὰν πόλιν· ἃ δ' ἔχεται ῥοπᾶς”.

1235

Βδελυκλέων

τί δ' ὅταν Θέωρος πρὸς ποδῶν κατακείμενος

ἄδη Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς·
 “Ἀδμήτου λόγον ὦταίρε μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει”.
 τούτῳ τί λέξεις σκόλιον; 1240
Φιλοκλέων
 ὥδικῶς ἐγώ.
 “οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν,
 οὐδ’ ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φίλον”.
Βδελυκλέων
 μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται,
 ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικός, κατ’ ἄσεται·
 “χρήματα καὶ βίαν 1245
 Κλειταγόρα τε κάμοι
 μετὰ Θετταλῶν”--
Φιλοκλέων
 πολλὰ δὴ διεκόμπασας σὺ καγώ.
Βδελυκλέων
 τουτὶ μὲν ἐπιεικῶς σύ γ’ ἐξεπίστασαι·
 ὅπως δ’ ἐπὶ δεῖπνον ἐς Φιλοκτῆμονος ἵμεν. 1250
 παῖ παῖ, τὸ δεῖπνον Χρυσὲ συσκεύαζε νῶν,
 ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου.
Φιλοκλέων
 μηδαμῶς.
 κακὸν τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται
 καὶ θυροκοπῆσαι καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
 κάπειτ’ ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης. 1255
Βδελυκλέων
 οὐκ, ἦν ξυνῆς γ’ ἀνδράσι καλοῖς τε καγαθοῖς.
 ἦ γὰρ παρητήσαντο τὸν πεπονθότα,
 ἦ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,
 Αἰσωπικὸν γέλοιον ἢ Συβαριτικόν,
 ὧν ἔμαθες ἐν τῷ συμποσίῳ· κατ’ ἐς γέλων 1260
 τὸ πρᾶγμ’ ἔτρεψας, ὥστ’ ἀφείς σ’ ἀποίχεται.
Φιλοκλέων
 μαθητέον τὰρ’ ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
 εἴπερ ἀποτείσω μηδέν, ἦν τι δρῶ κακόν.
Βδελυκλέων
 ἄγε νυν ἴωμεν· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχύτω.
Χορός
 πολλάκις δὴ ’δοξ’ ἐμαντῶ δεξιὸς πεφυκέναι 1265
 καὶ σκαιὸς οὐδεπώποτε·
 ἀλλ’ Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μᾶλλον οὐκ τῶν Κρωβύλων,
 οὗτος ὃν γ’ ἐγώ ποτ’ εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ ῥοᾶς
 δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου·
 πεινῇ γὰρ ἤπερ Ἀντιφῶν· 1270
 ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ὥχετ’, εἴτ’ ἐκεῖ
 μόνος μόνοις
 τοῖς Πενέσταισι ξυνῆν τοῖς
 Θετταλῶν, αὐτὸς πενέστης ὧν ἔλαττων οὐδενός.
 ὦ μακάρι’ Αὐτόμενες ὧς σε μακαρίζομεν, 1275
 παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους·
 πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον,

τὸν κιφαραοιδότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο·
τὸν δ' ὑποκριτὴν ἕτερον ἀργαλέον ὡς σοφόν·
εἴτ' Ἀριφράδην πολὺ τι θυμοσοφικώτατον,
ὄντινά ποτ' ὤμοσε μαθόντα παρὰ μηδενός,
ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεος αὐτόματον ἐκμαθεῖν
γλωττοποιεῖν ἐς τὰ πορνεῖ· εἰσιόνθ' ἐκάστοτε.

*

εἰσὶ τινες οἳ μ' ἔλεγον ὡς καταδιλλάγην,
ἥνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος
“καί με κακίσταις” ἔκνισε· κἄθ' ὅτ' ἀπεδειρόμην,
οὐκτὸς ἐγέλων μέγα κεκραγότα θεώμενοι,
οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι
σκωμμάτιον εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.
ταῦτα κατιδὼν ὑπὸ τι μικρὸν ἐπιθήκισα·
εἴτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

Ξανθίας

ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
καὶ τρεῖς μακάριαι τοῦ 'πὶ ταῖς πλευραῖς τέγους.
ὥς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς
κεράμῳ τὸ νῶτον ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν.
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρία.

Χορός

τί δ' ἔστιν ὦ παῖ; παῖδα γάρ, κἂν ἦ γέρων,
καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.

Ξανθίας

οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν
καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος;
καίτοι παρῇν Ἴππυλλος Ἀντιφῶν Λύκων
Λυσίστρατος Θούφραστος οἱ περὶ Φρύνιχον.
τούτων ἀπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῶ.
εὐθὺς γὰρ ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κᾶγαθῶν,
ἐνήλατ' ἐσκίρτα 'πεπόρδει κατεγέλα
ὥσπερ καχρῶν ὀνίδιον εὐωχημένον
κᾶτυπτεν ἐμὲ νεανικῶς “παῖ παῖ” καλῶν.
εἴτ' αὐτὸν ὡς εἶδ' ἤκασεν Λυσίστρατος·
“ἔοικας ὦ πρεσβῦτα νεοπλούτῳ τρυγὶ
κλητῆρὶ τ' εἰς ἀχυρμὸν ἀποδεδρακότι”.

ὁ δ' ἀνακραγὼν ἀντήκασ' αὐτὸν πάρνοπι
τὰ θρία τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι,
Σθενέλω τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ.
οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλήν γε Θουφράστου μόνου·
οὗτος δὲ διεμύλλαινε ὡς δὴ δεξιός.

ὁ γέρων δὲ τὸν Θούφραστον ἤρετ'· ἔϊπέ μοι,
ἐπὶ τῷ κομᾷ καὶ κομπῶς εἶναι προσποιεῖ,
κωμῳδολοιχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' αἰεῖ·
τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
σκώπτων ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων
ἀμαθέστατ' οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.
ἔπειτ' ἐπειδὴ 'μέθυεν, οἴκαδ' ἔρχεται

τύπτων ἅπαντας, ἣν τις αὐτῷ ξυντύχη.
ὁδὶ δὲ καὶ δὴ σφαλλόμενος προσέρχεται.
ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι πρὶν πληγὰς λαβεῖν. 1325

Φιλοκλέων

ἄνεχε πάρεχε·
κλαύσεταιί τις τῶν ὀπισθεν
ἐπακολουθούντων ἐμοί·
οἶον, εἰ μὴ ῥρήσεθ', ὑμᾶς
ὦ πόνηροι ταυτηὶ τῇ 1330
δαδὶ φρυκτοὺς σκευάσω.

Ξυμότης τις
ἦ μὴν σὺ δώσεις αὖριον τούτων δίκην
ἡμῖν ἅπασι, κεῖ σφόδρ' εἴ νεανίας.
ἄθροοι γὰρ ἤξομέν σε προσκαλούμενοι.
ἰὴ ἱεῦ, καλούμενοι. 1335

ἀρχαία γ' ὑμῶν· ἄρ' αὖ γ' ἴσθ'
ὥς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι
δικῶν; ἰαίβοι, αἰβοῖ.
τάδε μ' ἀρέσκει· βάλλε κημούς.
οὐκ ἄπεισι; ποῦ ὅστιν <ἡμῖν> 1340
ἡλιαστής; ἐκποδὼν.

ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνθιον,
τῇ χειρὶ τουδὶ λαβομένη τοῦ σχοινίου.
ἔχου· φυλάττου δ', ὥς σαπρὸν τὸ σχοινίον·
ὅμως γε μέντοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται.
ὀρᾷς ἐγὼ σ' ὥς δεξιῶς ὑφειλόμην 1345
μέλλουσιν ἤδη λεσβιᾶν τοὺς ξυμπότας·
ὦν οὐνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῷδ' ἡ χάριν.
ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδ' ἐφιαλεῖς οἶδ' ὅτι,
ἀλλ' ἐξαπατήσεις καγχανεῖ τούτῳ μέγα·
πολλοῖς γὰρ ἤδη χᾶτέροις αὐτ' ἡργάσω. 1350

ἐὰν γένη δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνή,
ἐγὼ σ' ἐπειδὴν οὐμὸς υἱὸς ἀποθάνῃ,
λυσάμενος ἔξω παλλακὴν ὦ χοιρίον.
νῦν δ' οὐ κρατῶ ἔγωγε τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων
νέος γὰρ εἰμι καὶ φυλάττομαι σφόδρα. 1355
τὸ γὰρ υἱίδιον τηρεῖ με, κᾶστι δύσκολον
κἄλλως κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον.
ταῦτ' οὖν περὶ μου δέδοικε μὴ διαφθαρεῶ.
πατήρ γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν αὐτῷ πλήν ἐμοῦ.
ὁδὶ δὲ καὶ τὸς ἐπὶ σὲ κᾶμ' ἔοικε θεῖν. 1360

ἀλλ' ὥς τάχιστα στήθι τάσδε τὰς δετὰς
λαβοῦσ', ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
οἷσις ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.

Βδελυκλέων

ὦ οὔτος οὔτος τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ,
ποθεῖν ἐρᾶν τ' ἔοικας ὠραίας σοροῦ. 1365
οὔτοι καταπροιζέει μὰ τὸν Απόλλω τοῦτο δρῶν.

Φιλοκλέων

ὥς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.

Βδελυκλέων

οὐ δεινὰ τωθάζειν σε τὴν ἀνλητρίδα
τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα;

Φιλοκλέων

ποίαν ἀνλητρίδα;

τί ταῦτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών;

1370

Βδελυκλέων

νὴ τὸν Δῖ αὕτη πού 'στί σοί γ' ἡ Δαρδανίς.

Φιλοκλέων

οὐκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾶς κάεται.

Βδελυκλέων

δᾶς ἦδε;

Φιλοκλέων

δᾶς δῆτ'· οὐχ ὀρᾶς ἐστιγμένην;

Βδελυκλέων

τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοῦν μέσῳ;

Φιλοκλέων

ἡ πίττα δήπου καομένης ἐξέρχεται.

1375

Βδελυκλέων

ὁ δ' ὀπισθεν οὐχὶ πρωκτός ἐστιν οὐτοσί;

Φιλοκλέων

ὄζος μὲν οὖν τῆς δαδὸς οὗτος ἐξέχει.

Βδελυκλέων

τί λέγεις σύ; ποῖος ὄζος; οὐκ εἶ δεῦρο σύ;

Φιλοκλέων

ἄ ἄ τί μέλλεις δρᾶν;

Βδελυκλέων

ἄγειν ταύτην λαβών

ἀφελόμενός σε καὶ νομίσας εἶναι σαπρὸν
κουδὲν δύνασθαι δρᾶν.

1380

Φιλοκλέων

ἄκουσόν νυν ἐμοῦ.

Ὀλυμπίασιν, ἥνίκ' ἐθεώρουν ἐγώ,

Ἐφουδίων ἐμαχέσατ' Ἀσκώνδᾳ καλῶς

ἤδη γέρων ὦν· εἶτα τῇ πυγμῇ θενών

ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον.

1385

πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβης ὑπώπια.

Βδελυκλέων

νὴ τὸν Δῖ ἐξέμαθές γε τὴν Ὀλυμπίαν.

Ἀρτόπωλις

ἴθι μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.

ὁδὶ γὰρ ἀνὴρ ἐστὶν ὅς μ' ἀπώλεσεν

τῇ δαδὶ παίων, κάξέβαλεν ἐντευθενὶ

1390

ἄρτους δέκ' ὀβολῶν κάπιθήκην τέτταρας.

Βδελυκλέων

ὀρᾶς ἄ δέδρακας; πράγματ' αὐ δεῖ καὶ δίκας
ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον.

Φιλοκλέων

οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ

λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί·

ὥστ' οἶδ' ὅτι ταύτη διαλλαχθήσομαι.

1395

Ἀρτόπωλις

οὔτοι μὰ τῷ θεῷ καταπροίξει Μυρτιάς
τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σωστράτης,
οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.

Φιλοκλέων

ἄκουσον ὦ γύναι· λόγον σοι βούλομαι
λέξαι χαρίεντα.

1400

Ἀρτόπωλις

μὰ Δία μὴ ἴμοι γ' ὦ μέλε.

Φιλοκλέων

Αἴσωπον ἀπὸ δειπνου βαδίζονθ' ἐσπέρας
θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.
κάπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, “ὦ κύον κύον,
εἰ νῆ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
πυροῦς πρίαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκεῖς”.

1405

Ἀρτόπωλις

καὶ καταγελαῶς μου; προσκαλοῦμαί σ' ὅστις εἶ
πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,
κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.

Φιλοκλέων

μὰ Δί' ἀλλ' ἄκουσον, ἦν τί σοι δόξω λέγειν.
Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης·
ἔπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν, “ὀλίγον μοι μέλει”.

1410

Ἀρτόπωλις

ἄληθες οὗτος;

Φιλοκλέων

καὶ σὺ δὴ μοι Χαιρεφῶν
γυναικὶ “κλητεύειν ἑοικῶς” θαψίνη,
Ἴνοϊ κρεμαμένη πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.

Βδελυκλέων

ὁδὶ τις ἕτερος, ὥς ἔοικεν, ἔρχεται
καλούμενός σε· τόν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.

1415

Κατήγορος

οἴμοι κακοδαίμων. προσκαλοῦμαί σ' ὦ γέρον
ὑβρεως.

Βδελυκλέων

ὑβρεως; μὴ μὴ καλέσῃ πρὸς τῶν θεῶν·
ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμί σοι
ἦν ἂν σὺ τάξης, καὶ χάριν προσείσομαι.

1420

Φιλοκλέων

ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι
ἐκὼν· ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
ἀλλ' ἐλθὲ δευρί· πότερον ἐπιτρέπεις ἐμοί,
ὅ τι χρή μ' ἀποτείσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος
εἶναι φίλον τὸ λοιπόν, ἢ σύ μοι φράσεις;

1425

Κατήγορος

σὺ λέγε. δικῶν γὰρ οὐ δέομ' οὐδὲ πραγμάτων.

Φιλοκλέων

ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἄρματος,
καὶ πως κατεάγῃ τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·
ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τρίβων ὦν ἵππικῆς.

κάπειτ' ἐπιστὰς εἶπ' ἀνὴρ αὐτῷ φίλος· 1430
 “ἔρδοι τις ἦν ἕκαστος εἰδεῖν τέχνην”.
 οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' ἐς τὰ Πιττάλου.
Βδελυκλέων
 οὔμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.
Κατήγορος
 ἀλλ' οὖν σὺ μέμνησ' αὐτὸς ἀπεκρίνατο.
Φιλοκλέων
 ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάρει γυνή ποτε 1435
 κατέαξ' ἐχῖνον.
Κατήγορος
 ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Φιλοκλέων
 οὐχῖνος οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο·
 εἶθ' ἡ Συβαρίτις εἶπεν, “εἰ ναὶ τὰν κόραν
 τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἔασας ἐν τάχει
 ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα”. 1440
 Κατήγορος
 ὕβριζ' ἕως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.
Βδελυκλέων
 οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς,
 ἀλλ' ἀράμενος οἶσω σε --
Φιλοκλέων
 τί ποιεῖς;
Βδελυκλέων
 ὅ τι ποιῶ;
 εἶσω φέρω σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μή, τάχα 1445
 κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους.
Φιλοκλέων
 Αἶσωπον οἱ Δελφοί ποτ' --
Βδελυκλέων
 ὀλίγον μοι μέλει.
Φιλοκλέων
 φιάλην ἐπητιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ·
 ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς, ὡς ὁ κἀνθαρός ποτε --
Βδελυκλέων
 οἴμ' ὡς ἀπολῶ σ' αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις.
Χορός
 ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας 1450
 τὸν πρέσβυν οἱ μετέστη
 ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς·
 ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθῶν
 ἢ μέγα τι μεταπεσεῖται
 ἐπὶ τὸ τρυφῶν καὶ μαλακόν. 1455
 τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.
 τὸ γὰρ ἀποστήναι χαλεπὸν
 φύσεος, ἦν ἔχοι τις ἀεὶ.
 καίτοι πολλοὶ ταῦτ' ἔπαθον·
 ξυνόντες γνώμαις ἐτέρων 1460
 μετεβάλλοντο τοὺς τρόπους.
 πολλοῦ δ' ἐπαίνου παρ' ἐμοὶ

καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσιν
τυχῶν ἄπεισιν διὰ τὴν
φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν 1465
ὁ παῖς ὁ Φιλοκλέωνος.
οὐδενὶ γὰρ οὕτως ἀγανῶ
ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις
ἐπεμάνην οὐδ' ἐξεχύθην.
τί γὰρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων 1470
οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
τὸν φύσαντα σεμνοτέροις
κατακοσμήσαι πράγμασιν;
Ξανθίας
νῆ τὸν Διόνυσον ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα
δαίμων τις ἐσκεκύκληκεν ἐς τὴν οἰκίαν. 1475
ὁ γὰρ γέρων ὥς ἔπιε διὰ πολλοῦ χρόνου
ἤκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ πράγματι
ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται
τὰρχαῖ ἐκεῖν' οἷς Θέσπις ἠγωνίζετο·
καὶ τοὺς τραγωδούς φησιν ἀποδείξειν κρόνους 1480
τοὺς νῦν διορχησάμενος ὀλίγον ὕστερον.
Φιλοκλέων
τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει;
Ξανθίας
τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.
Φιλοκλέων
κλῆθρα χαλάσθω τάδε. καὶ δὴ γὰρ
σχήματος ἀρχὴ -- 1485
Ξανθίας
μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.
Φιλοκλέων
πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥώμης·
οἶον μυκτῆρ μυκᾶται καὶ
σφόνδυλος ἀχεῖ.
Ξανθίας
πῖθ' ἐλλέβορον.
Φιλοκλέων
πτῆσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ -- 1490
Ξανθίας
τάχα βαλλήσεις.
Φιλοκλέων
σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίζων.
πρωκτὸς χάσκει.
Ξανθίας
κατὰ στυγρὸν ὄρα.
Φιλοκλέων
νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις
στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών. 1495
οὐκ εὖ;
Βδελυκλέων
μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.
Φιλοκλέων

θέρε νυν ἀνείπω κἀνταγωνιστὰς καλῶ.
 εἴ τις τραγωδὸς φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
 ἐμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίτω.
 φησὶν τις ἢ οὐδείς; 1500
Ξανθίας
 εἷς γ' ἐκείνοσὶ μόνος.
Φιλοκλέων
 τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν;
Ξανθίας
 υἱὸς Καρκίνου
 ὁ μέσατος.
Φιλοκλέων
 ἀλλ' οὗτός γε καταποθήσεται
 ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ κονδύλου.
 ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'.
Ξανθίας
 ἀλλ' ὥζυρὲ
 ἕτερος τραγωδὸς Καρκινίτης ἔρχεται, 1505
 ἀδελφὸς αὐτοῦ.
Φιλοκλέων
 νῆ Δί' ὠψώνηκ' ἄρα.
Ξανθίας
 μὰ τὸν Δῖ οὐδέν γ' ἄλλο πλὴν γε καρκίνους·
 προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν Καρκίνου.
Φιλοκλέων
 τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον; ὅξις ἢ φάλαγξ;
Ξανθίας
 ὁ πινοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους, 1510
 ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγωδίαν ποιεῖ.
Φιλοκλέων
 ὦ Καρκίν' ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας,
 ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.
 ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτοὺς μ' ὥζυρὲ,
 ἄλμην κύκα τούτοισιν, ἣν ἐγὼ κρατῶ. 1515
Χορός
 φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν ἅπαντες,
 ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυτούς.

 ἄγ' ὦ μεγαλῶνυμα τέκνα
 τοῦ θαλασσίου <θεοῦ>,
 πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον 1520
 καὶ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτου,
 καρίδων ἀδελφοί·
 ταχὺν πόδα κυκλοσοβεῖτε,
 καὶ τὸ Φρυγίχειον
 ἐκλακτισάτω τις, ὅπως 1525
 ἰδόντες ἄνω σκέλος ὥζωσιν
 οἱ θεαταί.

 στρόβει, παράβαινε κύκλῳ καὶ γάστρισον σεαυτόν,
 ῥῖπτε σκέλος οὐράνιον· βέμβικες ἐγγενέσθων. 1530

καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατὴρ προσέρπει
ἡσθεῖς ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ τοῖς τριόρχοις.
ἀλλ' ἐξάγετ', εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θύραζε
ἡμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδεὶς πω πάρος δέδρακεν,
ὀρχούμενον ὅστις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγῶδων.

1535